

REPUBLIC OF TURKEY
MINISTRY OF JUSTICE

ULUSLARARASI HUKUK VE DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
GENERAL DIRECTORATE FOR INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS

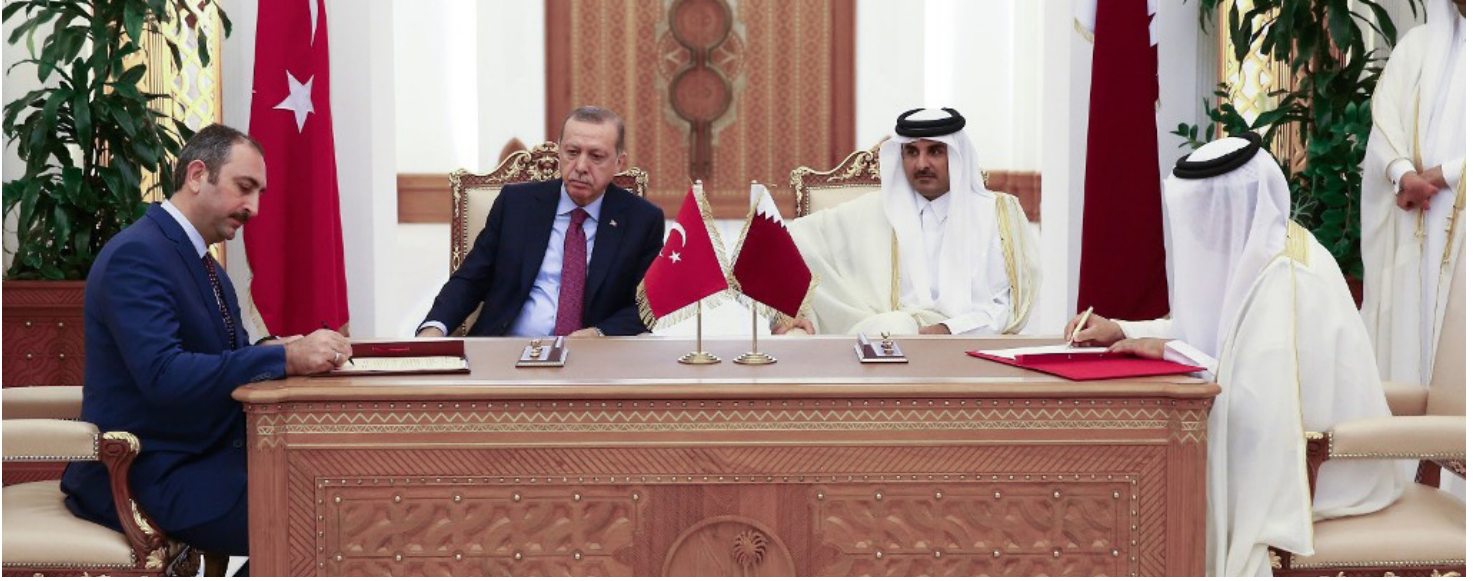
ULUSLARARASI HUKUK BÜLTENİ INTERNATIONAL LAW BULLETIN

Ocak 2018 / January 2018

13. Sayı / 13th Issue

4 ayda bir yayımlanır / Published in every four months

KATAR İLE CEZÂİ KONULARDA ADLÎ YARDIMLAŞMA ANLAŞMASI İMZALANDI

AGREEMENT ON MUTUAL LEGAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS SIGNED WITH QATAR

KUDÜS'ÜN HUKUKİ STATÜSÜ VE ULUSLARARASI TOPLUMUN ABD'YE CEVABI

LEGAL STATUS OF JERUSALEM AND INTERNATIONAL
COMMUNITY'S RESPONSE TO USA INITIATIVE

ZEYTİN DALI HAREKÂTI VE ULUSLARARASI HUKUKTA GÜÇ KULLANIMI

OPERATION OLIVE BRANCH AND USE OF
FORCE UNDER INTERNATIONAL LAW

Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler

Genel Müdürlüğü Adına

On behalf of the Directorate General for
International Law and Foreign Relations

Dr. Harun MERT

Genel Müdür / General Director

Yayın Kurulu Başkanı / Head of the Editorial Board

Dr. Yavuz YILMAZ

Genel Müdür Yardımcısı
Deputy General Director

Yayın Kurulu Üyeleri / Members of the Editorial Board

Murat ERDEM

Daire Başkanı / Head of Department

Zehra Cansu ORHAN

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Tuğrul UZUN

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

Buğra ERDEM

Tetkik Hâkimi / Rapporteur Judge

M. Selim KAYABAŞI

Uzman / Expert

Ayla SERÇE

Uzman Yardımcısı / Assistant Expert

Tercüme / Translation

İlkay AKARÇAY

Adres / Address

Millî Müdafaa Cad.

Adalet Bakanlığı Ek Binası No:22 ANKARA
Tel: 0.312 414 80 51 Faks: 0.312 219 45 23

Bültende yer verilen yazılarda ileri sürülen
görüşler yazarına aittir.

The opinions stated in this bulletin belong to the writers.

Tasarım - Dizgi / Graphic - Design

BU SAYIDA / IN THIS ISSUE

DR. HARUN MERT

Türkiye'den Yabancı Devlete İadenin Temel Şartları

The Main Conditions for Extradition from Turkey to a Foreign State

Katar ile Cezaî Konularda Adli Yardımlaşma Anlaşması İmzalandı

Agreement on Mutual Legal Assistance in Criminal Matters Signed With Qatar

YETKİN ERGÜN

Kudüs'ün Hukuki Statüsü ve Uluslararası Toplumun ABD'ye Cevabı

Legal Status of Jerusalem and International Community's Response to USA Initiative

Bakan Gül, Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun Kudüs Kararını Değerlendirdi

Minister Gül Assesses about the Resolution of The UN General Assembly on Jerusalem

Bakan Gül, Cumhurbaşkanımızla Birlikte BM Genel Kuruluna Katıldı

Minister Gül Attends UN General Assembly with the President

NECETTİN ÖZTOP

Zeytin Dalı Harekâtı ve Uluslararası Hukukta Güç Kullanımı

Operation Olive Branch and Use of Force Under International Law

Adalet Bakanlığı Müsteşarlığında Devir-Teslim

Handover Ceremony at the Undersecretariat of Ministry of Justice

DR. GÖKÇEN TÜRKER

Tek Başına Hareket Eden Teröristler: Yalnız Kurtlar

Terrorists Acting Alone: Lone Wolves

Bakan Gül, TRT Haber ve TV 24'te Gündemi Değerlendirdi

Minister Gül Views Current Development for TRT Haber and TV 24

İSAK TUNCAY

Avrupa Suç Sorunları Komitesi (CDPC)

European Committee on Crime Problems (CDPC)

NURSAL ERDEM

Gürcistan Adalet ve Adli Yardımlaşma Sistemi

Georgia's Legal and Judicial Assistance System

GÜRAY GÜÇLÜ

Uluslararası Ceza İstinabe Taleplerinde Hazır Bulunma

The Right to be Present During International Rogatory Requests

İstanbul Hukuk Kongresinde Yapılan Sunumlar Kitaplaştırıldı

Presentations of the International İstanbul Law Congress Has Been Published

ZEHRA CANSU ORHAN

İade Amacıyla Geçici Tutuklama

Provisional Arrest For Extradition

KANSU KARA

Çocuk Kaçırma Davalarında Arbuluculuk

Mediation in Child Abduction Cases

MEHMED YERLİKAYA

Proje, Protokol ve Sözleşmeler Bürosu

Bureau of Projects, Protocols and Agreements

EDİTÖR'DEN

Değerli okuyucular,

Bu sayımızın kapsadığı Eylül - Aralık döneminde yoğun bir ziyaret trafiği yaşadık. Sayın Cumhurbaşkanımızın Katar, Kuveyt ve Rusya'ya yaptığı ziyaretler ile BM Genel Kuruluna katılmak üzere ABD'ye yaptığı ziyarete Sayın Bakanımız da eşlik etti. Ayrıca Sayın Bakanımız Arnavutluk'a bir ziyaret gerçekleştirerek, Arnavutluk Adalet Bakanı ile görüşme gerçekleştirdi. Yine bu dönemde İngiltere İçişleri Bakanı, Angola Cumhuriyet Başsavcısı, Arnavutluk Cumhuriyet Başsavcısı ile çok sayıda ülkenin büyükelçileri Sayın Bakanımızı ziyaret ettiler. Tüm bu ziyaret ve görüşmeler hakkındaki haberlere bu sayımızda yer verdik.

Katar'a yapılan ziyaret çerçevesinde, Katar Devleti ile cezai konulardaki adli işbirliğinin dayanağını oluşturacak olan ve daha önce Genel Müdürlüğümüz tarafından hazırlıkları tamamlanan, "Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Katar Devleti Hükümeti Arasında Cezai Konularda Adli Yardımlaşma Anlaşması" imzalandı. Aynı zamanda kapak konusu olan söz konusu anlaşmaya ilişkin haberi Bültenimizde bulabilirsiniz.

Bilindiği üzere geçtiğimiz günlerde ABD Tel Aviv'deki Büyükelçiliğini Kudüs'e nakletme kararı aldı. Uluslararası hukuka aykırı olan ve Kudüs hakkındaki BM kararlarını hiçe sayan bu karar, Türkiye öncülüğünde BM Genel Kurulu'na taşındı. Böylece ABD'nin bu kararının uluslararası hukuka aykırı olduğu tescillenmiş oldu. Diğer yandan Ülkemiz tarafından, Suriye'nin Afrin Bölgesinde yuvalanan PKK ve onun türevleri olan terör örgütleri ile mücadele etmek amacıyla "Zeytin Dalı Harekatı" başlatıldı. Bu sayımızda yer alan her iki konuya ilişkin inceleme yazılarının, sizlere faydalı olacağını ümit ediyoruz.

Her zaman olduğu gibi Bültende, Genel Müdürlüğümüzün diğer faaliyetlerine ve görev alanı ile ilgili konularda hazırlanan bilgi verici yazılara yer verdik. Gelecek sayıda buluşabilmek umuduyla saygılarımızı sunuyoruz.

FROM THE EDITOR

Dear Reader,

The new issue of the Bulletin includes meetings held during September-December. This issue covers Mr. President's visits to Qatar, Kuwait and Russia, as well as his visit to the United States, accompanied by Mr. Minister, to attend the UN General Assembly. Mr. Minister also paid an official visit to the Minister of Justice of the Republic of Albania. In addition to the Interior Minister of the United Kingdom, the Chief Public Prosecutor's of Angola and Albania, a large number of ambassadors paid official visits to Mr. Minister. Details of these visits and meetings can be found in our current issue.

Within the framework of the visit to Qatar, an agreement on "Judicial Assistance in Criminal Matters between the Government of the Republic of Turkey and the Government of the State of Qatar", which will act as a basis for judicial cooperation in criminal matters and the preparations of which have been concluded by the General Directorate, was signed with the State of Qatar. Information regarding the said agreement, which also features on the cover, can be found in the Bulletin.

Recently, the US has decided to relocate its embassy in Israel from Tel Aviv to Jerusalem. Spearheaded by Turkey, this decision, which violates international law and disregards UN resolutions, was taken to the UN General Assembly. Thus, the US's decision is recognized as a violation of international law. On the other hand, "Operation Olive Branch" was launched by Turkey to combat PKK and its derivative terrorist organizations nested in the Syrian province of Afrin. We hope that articles on both of these issues, featured in this issue, will prove useful to our readers.

As a traditional feature of the Bulletin, we have included informative articles on the activities of the General Directorate as well as other duties assigned to it. We extend our respect hoping that you will join us again in our next issue.

Türkiye'den yabancı devlete iadenin temel şartları 6706 sayılı Cezaî Konularda Uluslararası Adli İş Birliği Kanunu'nun 10. maddesinde düzenlenmiştir.

Maddenin 1. fıkrası şöyledir: “*Yabancı ülkede işlenen bir suç nedeniyle hakkında adli merciler tarafından ceza soruşturması veya kovuşturması başlatılan ya da mahkûmiyet kararı verilen bir yabancı, talep üzerine, soruşturma veya kovuşturmanın sonuçlandırılabilmesi ya da hükmedilen cezanın infazı amacıyla talep eden devlete iade edilebilir.*”

Buna göre, iade talebinin dayanağını teşkil eden suç “*yabancı ülkede*” işlenmiş olmalıdır. Türkiye’de işlenen suçlarda Türk mahkemelerinin yargı yetkisi mevcuttur ve 6706 sayılı Kanunun 11. maddesinin 1/c bendi uyarınca, iade talebine esas teşkil eden fiilin “Türkiye’nin yargılama yetkisine giren bir suç olması” halinde yabancı devletin iade talebi kabul edilmez.

Yabancı devlete iade ancak işlenen bir “*suç*” nedeniyle gerçekleştirilebilir. Dolayısıyla kabahat niteliğindeki ya da idarî cezayı gerektiren fiiller iadeye elverişli değildir. İadenin gerçekleştirilmesi için işlenen suç nedeniyle iadesi istenen kişi hakkında adli merciler tarafından ceza soruşturması veya kovuşturması başlatılmış ya da mahkûmiyet kararı verilmiş olmalıdır.

Kanunun 2. maddesinin 1/a bendi uyarınca, “*adli merci*”, mahkeme, hâkimlik ve savcılıklar ile kanunla istisnâ olarak ceza soruşturması yapma yetkisi verilen diğer makamları, devletlerin milletlerarası andlaşmalara yaptıkları beyanlarda belirttikleri mercileri ifade eder. Şu halde, sadece adli merciler tarafından gerçekleştirilen soruşturma ve kovuşturmalar nedeniyle ya da cezanın infazı amacıyla iade talebinde bulunulması mümkün olup, idarî merciler tarafından yapılan soruşturmalara dayalı olarak ya da idari yaptırımlar nedeniyle kişilerin iade edilmesi imkânı bulunmamaktadır.

Kanunda “*işlenen bir suç*” ifadesine yer verilmiş olmakla birlikte, kişinin suç işleyip işlemediğinin henüz kesin olarak belirlenmediği soruşturma ve kovuşturma aşamalarında da iade mümkün olduğundan, masumiyet karinesi dikkate alınarak, Kanundaki bu ifadenin “işlenen ya da işlendiği iddia edilen bir suç” şeklinde anlaşılması yerinde olacaktır.

Öte yandan, iadesi talep edilen kişi bir “*yabancı*” olmalıdır. 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu’nun

The main conditions for extradition from Turkey to a foreign state have been regulated under Article 10 of the Law No. 6706 on International Judicial Cooperation in Criminal Matters.

Paragraph one of Article 10 stipulates that: “*A foreigner against whom the judicial authorities have initiated criminal investigation or prosecution or rendered conviction for an offence committed in a foreign country may be extradited to the requesting State, upon request, in order*

to conclude the investigation or prosecution or to serve the imposed sentence.”

Accordingly, the offence, constituting the basis of extradition request, should be committed in a “*foreign country*”. For offences committed in Turkey, jurisdiction of Turkish courts shall apply, and as per Article 11/1(c) of the Law No. 6706, the request for extradition from a foreign state shall not be accepted if the offence, forming the basis for the extradition request, falls “*within the jurisdiction of Turkey*”.

Extradition to a foreign state may only be granted in the presence of commission of an “*offence*”. Therefore, acts having the characteristics of misdemeanor or necessitating administrative sentences shall not be eligible for extradition. In order for extradition to be granted, a criminal investigation or prosecution should be initiated by judicial authorities for the committed offence or a conviction decisions should be rendered about the person whose extradition is sought.

Pursuant to Article 2/1(a) of the Law, “*judicial authority*” shall mean court, offices of judges and prosecutors and other authorities, which are granted, statutorily and exceptionally, with the competence of conducting criminal investigation, as well as authorities defined under declarations of the States to the international treaties. Thereby, it is possible to request for extradition only owing to investigations and prosecutions conducted by judicial authorities or for the purpose of serving of sentence; however, it is not possible to extradite persons based on investigations conducted by administrative authorities or owing to administrative sanctions.

The wording of “*a committed offence*” is included in the law; nevertheless, it is possible to extradite in investigation or prosecution phases in which the commission of an offence by the sought person was not definitely established, and thus, by taking into consideration the principle of presumption of innocence, it would be appropriate to understand such wording in the law as “*an offence committed or allegedly committed*”.

On the other hand, the person, whose extradition is sought, shall be a “*foreigner*”. Article 3 of the Law No. 6458 on Foreigners

3. maddesi uyarınca yabancı, “Türkiye Cumhuriyeti Devleti ile vatandaşlık bağı bulunmayan kişiyi” ifade eder. 6706 sayılı Kanununun 11. maddesinin 1/a bendinde de “Uluslararası Ceza Divanına taraf olmanın gerektirdiği yükümlülükler hariç olmak üzere, iadesi talep edilen kişinin Türk vatandaşı olması halinde iadenin kabul edilmeyeceği” düzenlenmek suretiyle, “vatandaşın iade edilmezliği” ilkesi benimsenmiş ve iadenin ancak yabancılar için mümkün olduğu ayrıca vurgulanmıştır.

Yine, iade yabancı devlet tarafından yapılacak “talep üzerine” gerçekleştirilebilir ve kişi ancak “talep eden devlete” iade edilebilir. Bir yabancı devletin üçüncü bir devlet lehine iade talebinde bulunması mümkün değildir.

10. maddenin 2. fıkrasında yabancı devlete iade için öngörülen asgari ceza miktarları ile çifte cezalandırılabilirlik şartı düzenlenmiştir. Buna göre, “Talep eden devlet hukuku ile Türk hukukuna göre, soruşturma veya kovuşturma aşamasında üst sınırı bir yıl veya daha fazla hürriyeti bağlayıcı cezayı gerektiren suçlardan dolayı iade talebi kabul edilebilir. Kesinleşmiş mahkûmiyet kararları bakımından iade talebinin kabul edilebilmesi için hükmolunan cezanın en az dört ay hürriyeti bağlayıcı ceza olması gerekir. İadesi istenen kişinin birden fazla suçu bulunması hâlinde, bunlardan bazılarının cezası belirtilen sürelerin altında olsa dahi birlikte iadeye konu edilebilir.”

İade zaman alan ve masraflı bir süreç olduğundan, bu fıkradaki düzenleme ile ancak belli ceza miktarını aşan suçlar için iade yoluna başvurulması benimsenmiştir. Söz konusu hüküm uyarınca, üst sınırı bir yılın altında hürriyeti bağlayıcı ceza gerektiren suçlar için iade imkânı bulunmamaktadır. Örneğin üç aydan dokuz aya kadar ceza öngörülen bir suçtan dolayı kişinin iade edilmesi mümkün değildir. Buna karşılık bir aydan iki yıla kadar ceza gerektiren bir suç bakımından, cezanın “üst sınırı bir yıldan fazla” olduğundan iade mümkün olabilecektir. Dikkat etmek gerekir ki kesinleşmiş mahkûmiyet kararlarının infazı aşamasında fiilen çekilecek olan cezanın değil, “hükmolunan cezanın” en az dört ay olması gereklidir.

2. fıkrada yer alan “talep eden devlet hukuku ile Türk hukukuna göre” ifadesinden, bahse konu şartların her iki devletin kanunu tarafından sağlanması gerektiği anlaşılmaktadır. İade hukukunun temel ilkelerinden olan “çifte cezalandırılabilirlik” şartı uyarınca, iade talebine konu fiil hem talep eden devletin kanununa hem de talep edilen devlet olarak Türk kanununa göre suç teşkil etmelidir. Ancak bu yeterli olmayıp, iade talebine konu suça ilişkin ceza miktarı itibarıyla söz konusu fıkroda öngörülen şartlar da her iki devletin kanunu bakımından mevcut olmalıdır. Örneğin yabancı bir devletin, kendi kanununa göre altı aydan iki yıla kadar hapis cezasını gerektiren karşılıksız yararlanma suçu nedeniyle Türkiye’den iade talebinde bulunması durumunda, aynı fiil Türk Ceza Kanunu’nda suç olarak düzenlendiğinden (m.163/1) çifte cezalandırılabilirlik şartının varlığından söz

and International Protections stipulates that a foreigner shall mean “a person, who does not have a citizenship bond with the State of the Republic of Turkey”. Article 11/1(a) of the Law No. 6706 regulates that “the request for extradition shall not be accepted if the person, who is requested to be extradited, is a Turkish national, except the obligations required for being a party to the International Criminal Court”, and thereby the principle of “non-refoulement” has been adopted and the fact that extradition may only apply to foreigners has also been emphasized.

Again, extradition may be granted “upon request” by a foreign state and the person may only be extradited to the “requesting state”. It is not possible for a foreign state to make an extradition request in favor of a third state.

Paragraph two of Article 10 regulates minimum sentences as foreseen for extradition to a foreign country and the requirement of dual criminality. Accordingly, “Request for extradition may be accepted during the investigation or prosecution phase for offences which require the upper limit of the sentence of deprivation of liberty to be at least one year according to both the law of the requesting state and Turkish law. With regard to finalized convictions, the request for extradition may be accepted if the imposed sentence is deprivation of liberty for at least four months. In the event that the person whose extradition is requested has committed more than one offence, these offences may be included in the request for extradition even if the stipulated sentence for some of them is less than the specified period.”

As the extradition is a time consuming and costly process, the above-mentioned paragraph has regulated that extradition should only be applied to offences requiring sentences that exceed specific amounts. In accordance with this provision, extradition shall not be granted to offences requiring the sentence of deprivation of liberty, the upper limit of which is less than one year. For instance, it shall not be possible to extradite a person for an offence requiring a sentence from three months up to nine months. On the contrary, for an offence requiring a sentence from one month up to two years, extradition may be possible for the fact that “the upper limit of the sentence is more than one year”. It should be noted that in the phase of execution of finalized convictions, it is not the sentence to be actually served, but “the imposed sentence” that needs to be at least four months.

It should be understood from the wording “according to both the law of the requesting State and Turkish law” in paragraph two that these requirements need to be met by the laws of both states. According to the condition of “dual criminality”, being one of the fundamentals of the extradition law, the act constituting the subject matter of the extradition request should be recognized as an offence according to both the law of the requesting state and the Turkish law, as being the requested state. This is, however, not sufficient and conditions stipulated in the said paragraph with respect to amount of sentence for the offences subjected to extradition request should exist in terms of the laws of both states. For instance, when a foreign state requests extradition of a person from Turkey for the offence of benefitting without payment, which, according to the law of the foreign state, requires imprisonment from

edilebilecektir. Ancak suçun Türk hukukuna göre iki aydan altı aya kadar hapis cezasını gerektirmesi nedeniyle, Türk kanunu uyarınca verilecek ceza bir yıldan düşük olduğundan iade talebi kabul edilmeyecektir.

2. fıkranın son cümlesi gereğince, iadesi istenen kişinin birden fazla suçunun bulunması ve bunlardan birinin ceza miktarının fıkra da belirtilenden daha düşük olması halinde, normalde tek başına iadeye elverişli olmayan bu suç iadeye elverişli diğer suçla birlikte iadeye konu yapılabilecektir. Örneğin altı aydan on aya kadar ceza öngörülen bir suç, cezanın üst sınırının bir yıldan düşük olması nedeniyle tek başına iadeye elverişli değilken, iadesi istenen şahıs hakkında üç yıldan beş yıla kadar ceza gerektiren başka bir suçtan dolayı yapılan iade talebiyle birlikte iadeye elverişli hâle gelebilecektir. Aynı şekilde *“para cezasını gerektiren suçlar”* da tek başlarına iadeye elverişli değilken, bu tür suçlar ceza miktarı itibarıyla iadenin mümkün olduğu diğer suçlarla birlikte iade talebine konu edilebilecektir.

10. maddenin 3. fıkrasında *“taleplerin taaddüdü”*ne dair bir düzenlemeye yer verilmiştir. Fıkra hükmü şöyledir: *“Aynı kişi hakkında birden fazla devlet tarafından iade talebinde bulunulması hâlinde, suçların ağırlığı ve işlendiği yer, taleplerin geliş sırası, kişinin vatandaşlığı ve yeniden iade edilme ihtimali gibi şartlar dikkate alınarak, iade taleplerinden hangisinin öncelikli olarak işleme alınacağı Merkezî Makam tarafından belirlenir.”*

6706 sayılı Kanununun 2/1(b) bendi uyarınca Merkezî Makam Adalet Bakanlığını ifade eder. Dolayısıyla birden fazla yabancı devletin iade talebinin varlığı hâlinde, bunlardan hangisine öncelik verileceğine, fıkra da belirtilen kriterler dikkate alınarak Adalet Bakanlığınca karar verilecektir.

Son olarak, 10. maddenin 4. fıkrasında iade hukukunun temel ilkeleri arasında yer alan *“hususîlik ilkesi”* düzenlenmiştir. Buna göre, *“iade hâlinde, kişi ancak iade kararına dayanak teşkil eden suçlardan dolayı yargılanabilir veya kişinin mahkûm olduğu ceza infaz edilebilir.”*

Hususîlik ilkesi iade müessesesinin kötüye kullanılmasının engellenmesi ve iadesi istenen kişinin haklarının korunması bakımından önemli bir güvence teşkil etmektedir. Yabancı devletler genellikle iade taleplerinde, kişinin ancak iade talebine konu suçlardan dolayı yargılanacağı veya mahkûm olduğu cezanın infaz edileceği hususunda garanti vermektedirler. Bahse konu ilke uyarınca, Türkiye tarafından iade edilen kişinin başka bir suçtan dolayı da yargılanabilmesi için ilgili yabancı devletin Türkiye'nin muvafakatini alması şarttır. Hususîlik ilkesinin uygulanmasında temel kural bu olmakla birlikte, ikili ve çok taraflı uluslararası sözleşmelerde ilave şartlara da yer verilmektedir.

Yukarıda kısaca açıklanan düzenlemelerden, 6706 sayılı Kanunda öngörülen temel şartların iade hukukunun milletlerarası standartlarıyla uyumlu olduğu anlaşılmaktadır.

six months up to two years, the condition of dual criminality has been met for the same act is recognized as an offence in the Turkish Criminal Code (Article 163/1). However, according to Turkish law, this offence requires imprisonment from two months to six months and thus extradition request shall not be granted since the sentence to be imposed as per Turkish law is less than one year.

As per the last sentence of paragraph two, in the event that the person whose extradition is requested has committed more than one offence, and if the stipulated sentence for some of them is less than the specified period, the offence, which is not extraditable under normal conditions, may be included in the request for extradition together with the other extraditable offence. For instance, while an offence, requiring imprisonment from six months to ten months, is not eligible for extradition alone for the upper limit of sentence is less than one year, it may become eligible for extradition together with an extradition request for another offence committed by the sought person and which requires imprisonment from three years to five years. Likewise, while *“offences requiring monetary fines”* are not eligible for extradition alone, these offences may be included in the request for extradition together with other extraditable offences.

Paragraph three of Article 10 contains a regulation on “plurality of requests”. The paragraph provides that *“Where more than one State request the extradition of the same person, the Central Authority shall determine the request to be primarily processed by taking into account factors such as the gravity of the offences, places where the offences have been committed, sequence of the receipt of the requests, the nationality of the person and probability of re-extradition.”*

According to Article 2/1(b) of the Law No. 6706, Central Authority shall mean the Ministry of Justice. Therefore, when more than one foreign state make an extradition request, the Ministry of Justice shall make a decision regarding the priority of the requests by taking into consideration the criteria set forth in the paragraph.

Finally, paragraph four of Article 10 regulates the *“principle of specialty”*, being among the main principles of extradition law. According to this paragraph, *“in the case of extradition, the person may only be tried for offences forming the basis for the decision of extradition or only the sentence imposed on that person for that offence may be enforced.”*

The principle of specialty provides an important safeguard in terms of preventing misuse of extradition and protecting the rights of persons whose extradition is requested. Foreign states provide guarantees that the person sought shall only be tried for offences forming the basis for extradition or only the sentence imposed on that person for that offence shall be enforced. According to the principle in question, in order for a person extradited by Turkey to be tried for other offences, the foreign state must obtain the approval of Turkey. This is the fundamental rule in implementation of the principle of specialty; nevertheless, additional conditions may be in place in bilateral or multilateral international conventions.

Based on the regulations above, it is understood that the main conditions stipulated in the Law No. 6707 are in line with the international standards of the extradition law.

KATAR İLE CEZAÎ KONULARDA ADLÎ YARDIMLAŞMA ANLAŞMASI İMZALANDI

AGREEMENT ON MUTUAL LEGAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS SIGNED WITH QATAR

Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip ERDOĞAN, 12-15 Kasım 2017 tarihlerinde Rusya Federasyonu, Kuveyt ve Katar'a resmî bir ziyaretler gerçekleştirmişlerdir. Söz konusu ziyaretler sırasında Bakanımız Sayın Abdulhamit GÜL de Sayın Cumhurbaşkanımıza eşlik etmişlerdir.

Bu kapsamda, ilk olarak 13 Kasım 2017 tarihinde Soçi'de Sayın Cumhurbaşkanımız ile Rusya Federasyonu Devlet Başkanı Sayın Vladimir PUTİN'in başkanlıklarında iki ülke heyetleri arasında görüşmeler gerçekleştirilmiştir.

Rusya ziyaretinin ardından 14 Kasım 2017 tarihinde Kuveyt'e geçen Sayın Cumhurbaşkanımız, Kuveyt Emiri Sayın Cabir El-Ahmed EL-SABAH ile görüşmelerde bulunmuşlardır. Kuveyt ziyareti sonrası, Sayın Cumhurbaşkanımızın başkanlığındaki heyet aynı gün Katar Devleti'nin başkenti Doha'ya geçmişlerdir.

Türkiye-Katar Yüksek Stratejik Komitesi (YSK) Üçüncü Toplantısı Sayın Cumhurbaşkanımız ile Katar Emiri Sayın Şeyh Tamim Bin Hamad EL-SANI'nin başkanlıklarında 15 Kasım 2017 tarihinde Doha'da gerçekleştirilmiştir.

Toplantı kapsamında "Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Katar Devleti Hükümeti Arasında Cezaî Konularda Adlî Yardımlaşma Anlaşması" Bakanımız Sayın Abdulhamit GÜL ile Katar Devleti Başsavcısı Sayın Ali Bin Fetais AL-MARRI tarafından imzalanmıştır.

Bakanımız Sayın Gül ayrıca, Katar Devleti Adalet Bakanı Sayın Hassan Lahdan AL-MOHANNADI ile birlikte "Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Katar Devleti Hükümeti Arasında Hukuki ve Adli Eğitim İşbirliğine Dair Mutabakat Zaptı"nı imzalamışlardır. Bu vesilesiyle Sayın Bakanımız, Katar Devleti Başsavcısı ve Adalet Bakanı ile çeşitli konularda ikili görüşmelerde bulunmuştur.

President Mr. Recep Tayyip Erdoğan, accompanied by Minister Mr. Abdulhamit Gül, paid official visits to the Russian Federation, Kuwait and Qatar on 12-15 November 2017.

The first of the meetings took place between Turkish and Russian delegations under the co-chairmanship of Mr. President and Mr. Vladimir Putin, Head of State of the Russian Federation, in Sochi on November 13, 2017.

Following his visit to the Russian Federation, Mr. President arrived in Kuwait to attend a meeting with Cabir El-Ahmed EL-SABAH, Emir of Kuwait on December 14, 2017. The delegation chaired by Mr. President arrived in Qatar, Doha on the same day.

The third meeting of the Turkey-Qatar Supreme Strategic Committee was held in Doha under the co-chairmanship of Mr. President and Emir of Qatar, Sheikh Tamim Bin Hamad Al Thani on 15 December 2017.

Mr. Abdulhamit Gül signed an agreement on "Judicial Assistance in Criminal Matters between the Republic of Turkey and the Government of the State of Qatar" with Mr. Ali Bin Fetais Al-Marri, Attorney General of the State of Qatar.

Minister Gül also signed a "Memorandum of Understanding for Cooperation in Legal and Judicial Training between the Government of the Republic of Turkey and the Government of the State of Qatar" with Hassan Lahdan AL-MOHANNADI, Qatar's Minister of Justice. Minister Gül also availed himself the opportunity to exchange views on several matters with the Attorney General and Minister of Justice of the State of Qatar.

BİRLEŞİK KRALLIK İÇİŞLERİ BAKANİ SAYIN BAKANIMIZI ZİYARET ETTİ

INTERIOR MINISTER OF THE UNITED KINGDOM PAYS A COURTESY VISIT TO THE MINISTER

Resmî temaslarda bulunmak üzere ülkemize gelen Birleşik Krallık İçişleri Bakanı Amber Rudd, 14 Eylül 2017 tarihinde Sayın Bakanımız Abdülhamit Gül'ü ziyaret etmiştir.

Interior Minister of the United Kingdom, Miss. Amber Rudd, who is on a official visit in Turkey, paid a courtesy visit to Mr. Abdülhamit Gül on 14 September 2017.

Birleşik Krallık İçişleri Bakanlığının, ülkede faaliyet gösteren hangi yapıların terör örgütü sayılacağı kararını verme yetkisine sahip olması (proscription) ve uluslararası adli yardımlaşma işlemlerini yürütme yetkisinin bulunması nedeniyle, ziyaretleri sırasında suçluların iadesine yönelik konular görüşülmüştür.

Ayrıca, iki ülkenin adli yardımlaşmada birbirlerinin usul ve işleyişini tanıması ve yaşanan sorunların ele alınması amacıyla, ülke heyetlerinin birbirlerini ziyaret ederek çalıştay düzenlenmesi konusunda mutabık kalınmıştır.

Because Interior Minister in the United Kingdom is the main authority in the country to identify terrorist organizations (proscription) and to carry out international judicial assistance requests, the two ministers exchanged views on extradition.

The two ministers agreed to exchange visits between their respective countries at experts level in order for them to better understand the procedures and process in judicial assistance of the other side and address problems experienced and to organize joint workshop to that effect.

YUNANİSTAN'A RESMÎ ZİYARET

Adalet Bakanı Sayın Abdülhamit Gül, Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın başkanlığındaki ülkemiz heyetiyle, 07-08 Aralık 2017 tarihlerinde, resmi temaslarda bulunmak üzere Yunanistan'ın başkenti Atina'ya gitmiştir. Ziyaret sırasında Sayın Bakanımız, Yunanistan Adalet Bakanı ile ikili bir görüşme gerçekleştirdi.

Söz konusu ziyaret sırasında Yunanlı muhataplarla; ikili siyasi ilişkilerin yanı sıra özellikle terörle mücadele ile ticaret, ekonomi, ulaştırma, enerji, turizm ve kültür alanlarında iş birliğinin geliştirilmesi, azınlık konuları, Kıbrıs sorunu, Türkiye-AB ilişkileri ve göç konusundaki iş birliği konuları görüşüldü.

OFFICIAL VISIT TO GREECE

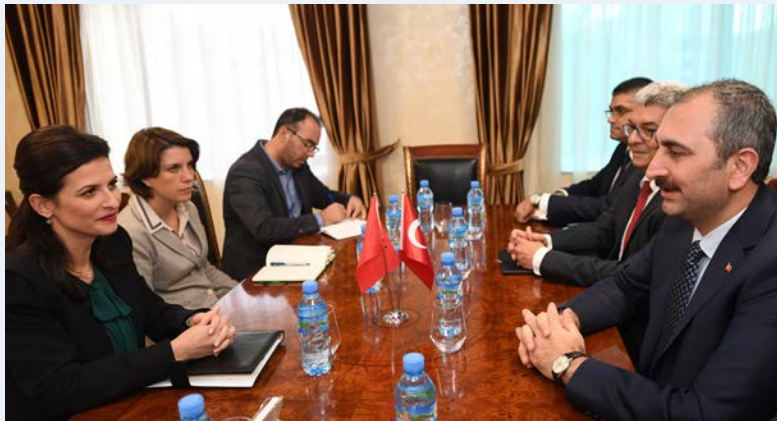
Minister of Justice Mr. Abdülhamit Gül, accompanied by the Turkish delegation under the chairmanship of President Mr. Recep Tayyip Erdoğan, paid an official visit to Athens, Greece on 7-8 December 2017. Mr. Minister held bilateral discussion with the Minister of Justice of Greece during visit.

During the visit, bilateral relations have been discussed and views have been exchanged towards further enhancing cooperation in the fields of terrorism, trade, economy, transportation, energy, tourism and culture, as well as minority issues, Cyprus problem and current Turkey-EU relations.

BAKAN GÜL, ARNAVUTLUK ADALET BAKANI GJONAJ İLE GÖRÜŞTÜ

Adalet Bakanı Abdulhamit Gül, 8 Kasım 2017 tarihinde Arnavutluk temasları kapsamında mevkidaşı Etilde Gjonaj ile görüşmüştür. Samimi bir ortamda gerçekleşen ziyarette iki ülke arasında adli konularda devam eden işbirliğinin geliştirilmesi gündeme geldi.

Gül, Arnavutluk ziyareti kapsamında Arnavutluk Anayasa Mahkemesi Başkanı Bashkim Dedja ve Arnavutluk Yargıtay Başkanı Xhezair Zaganjori'yi de ziyaret etmiştir.

MINISTER GÜL MEETS ALBANIAN MINISTER OF JUSTICE GJONAJ

Minister of Justice Abdulhamit Gül paid an official visit to his Albanian counterpart Etilde Gjonaj on November 8, 2017. Minister Gül and Ms. Etilde Gjonaj, Minister of Justice of Albania discussed ongoing bilateral cooperation in judicial

matters between their respective countries and further agreed to carry it to a higher level.

Mr. Gül also paid courtesy visits to Mr. Bashkim Dedja, Chairman of the Constitutional Court of Albania and Mr. Xhezair Zaganjori, Chairman of the Court of Cassation of Albania.

Yetkin ERGÜN
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

KUDÜS'ÜN HUKUKİ STATÜSÜ VE ULUSLARARASI TOPLUMUN ABD'YE CEVABI

LEGAL STATUS OF JERUSALEM AND INTERNATIONAL COMMUNITY'S RESPONSE TO USA INITIATIVE

Filistin 400 yıl boyunca Osmanlı himayesinde barış ve refah içerisinde yaşadıkdan sonra, 16 Mayıs 1916 tarihinde İngiltere ile Fransa arasında yapılan Sykes-Picot Anlaşması ile İngiltere'ye verilmiştir. İngiltere tarafından 1917 yılında yayınlanan Balfour Deklarasyonu sonucunda Yahudiler Filistin'e yoğun olarak göç etmiş; Araplar ile Yahudiler arasında başlayan çatışmalar üzerine Birleşmiş Milletler (BM) soruna el atmıştır.

BM Genel Kurulu'nun Filistin topraklarının Araplar ve Yahudiler arasında taksimine ilişkin 1947 yılında kabul ettiği 181 sayılı karar ile Kudüs'ün, yönetimi BM'ye bırakılmak üzere 'uluslararası' bir şehir statüsünde olması öngörülmüştür. Bu statü uluslararası hukukta "corpus separatum" olarak ifade edilmektedir.

Ancak, BM Genel Kurul kararlarının ilke olarak bağlayıcı olmaması nedeniyle Kudüs'ün uluslararası bir rejim altına konmasını öngören bu karar tam anlamıyla hayata geçirilememiştir.

Kudüs 1948-49 Arap-İsrail savaşları sırasında İsrail tarafından işgal edilmiştir. Buna karşılık, Ürdün de Doğu Kudüs'ü işgal etmiştir (Ürdün, 1988'de buradaki egemenlik iddiasından vazgeçmiştir). Başka bir deyişle, Kudüs bu savaştan sonra fiilen ikiye bölünmüştür. İsrail, işgal yoluyla ele geçirdiği Batı Kudüs'ü İsrail devletinin bir parçası haline getirmek için İsrail Yüksek Mahkemesini 1948 yılında Batı Kudüs'e taşımış, 1949 yılında Parlamento'yu burada toplamış ve birçok bakanlık ile kamu kurumunu buraya taşımıştır.

İsrail'in Batı Kudüs üzerindeki egemenlik iddiaları bugüne dek uluslararası toplumca açıkça kabul edilmemiştir. Birçok devlet İsrail'in Batı Kudüs üzerindeki kontrolünü fiilî olarak (de facto) kabul etmiştir. 1949 tarihli İsrail-Ürdün Genel Ateşkes Anlaşması, Kudüs'ün bu fiilî bölünmüşlüğü'nü onaylamış ise de; bu durum Kudüs'ün hukuki statüsü üzerinde herhangi bir etkide bulunmamıştır.

Buna karşılık, BM Genel Kurulunun 19 Aralık 1949 tarihli oylamasında (303 sayılı Karar), Kudüs'ün kalıcı bir uluslararası rejim altında tutulmasına yönelik niyet (1947 Arap Paylaşım Planı çerçevesinde kabul edilen Corpus Separatum) teyit edilmiştir.

Palestine, which shared some 400 years with Ottomans in peace and prosperity, came under British mandate when Britain and France concluded Sykes-Picot Treaty on May 16, 1916. The Jews from all over the world then began to massively migrate to Palestine when Britain made it its policy with the so called Balfour Declaration in 1917. Not long after, violent disturbances and clashes erupted between the Jews and the Arabs, which eventually invited the UN intervention.

Resolution Nr. 181 adopted in 1947 by the UN General Assembly set the guidelines for the division of Palestine territories between the Arabs and the Jews and gave Jerusalem an "international city" status to be administered by the UN itself. International law names the status as "corpus separatum."

However, since the UN General Assembly resolutions are not binding, the provisions of that resolution was not fully implemented.

Israel occupied Jerusalem after 1948-49 Arab-Israeli wars. Jordan reciprocated it by occupying Eastern part of the city (Jordan relinquished its rights of sovereignty over the City in 1988). Thereafter Jerusalem became a divided city. Israel carried its high court to occupied West of Jerusalem in 1948 and convened its parliament there. Headquarters of several ministries and other government departments were also carried to Jerusalem in 1949.

International community has not so far clearly admitted to recognize claims of sovereignty of Israel over Western part of Jerusalem. Most of the states admitted the control of Israel over Western Jerusalem in de facto. Even though Israeli -Jordan ceasefire agreement of 1949 recognized the de facto division of Jerusalem, it had no effect on the legal status of the City.

On the contrary, UN General Assembly referred to corpus separatum status adopted under Arab division plan and reiterated its previous intention to administer the City under an international regime (Corpus Separatum adopted with the 1947 Arab Division Plan) during its session held on 19 December 1949 (Resolution Nr. 303).

After the Six-Day War dated 1967, Israel also occupied Eastern part of Jerusalem which was under the rule of Jordan, and so claimed full sovereignty over the whole of the City.

1967 tarihli Altı Gün Savaşı sonrasında İsrail'in ele geçirdiği topraklar arasında, o tarihlerde Ürdün hâkimiyetinde bulunan Doğu Kudüs de bulunduğundan, İsrail Kudüs'ün tamamı üzerinde egemenlik iddia etmiştir.

Uluslararası hukukta karşılığı olmayan bu iddia BM tarafından her zaman reddedilmiştir. Zira askerî güç kullanımı yoluyla toprak ele geçirilmesi 1945 tarihli BM Kurucu Antlaşması çerçevesinde (2'nci maddenin dördüncü fıkrası gereğince) yasaklanmıştır. Başka bir deyişle, uluslararası hukuka göre askerî güç kullanımı yoluyla toprak işgali, işgalci devlete o topraklar üzerinde egemenlik hakkı vermemektedir.

İsrail'in Kudüs'ün bütünü üzerindeki hâkimiyet iddiasının uluslararası hukuka göre geçersiz olmasından dolayı, ülkeler İsrail'in toprak sınırını 1967 tarihli Altı Gün Savaşı öncesi sınırlara göre kabul etmektedir.

Nitekim, BM Genel Kurulu, 4 Temmuz 1967 tarihli kararıyla (2253 sayılı karar) İsrail'e Kudüs'ün statüsünü değiştirecek faaliyetlerden kaçınması çağrısında bulunmuştur.

Ancak, İsrail parlamentosu "Knesset", 28 Haziran 1968'de kabul ettiği 1950 sayılı yasayla Kudüs'ün İsrail'in başkenti olduğunu ilan etmiş ve İsrail hukukunu Doğu Kudüs'e teşmil etmiştir.

BM Güvenlik Konseyi, 1968 tarihli ve 252 sayılı kararıyla; İsrail'in Kudüs'ün statüsünü değiştirmek için attığı adımları "geçersiz" ve "yasadışı" ilan etmiştir. Kudüs'ün statüsünü değiştirmeye yönelik eylemlerinden vazgeçmeyen İsrail, bu kez 30 Temmuz 1980 tarihinde yürürlüğe soktuğu "Temel Yasa (Basic Law: Jerusalem, Capital of Israel)" ile Kudüs'ü İsrail'in "ebedi ve bölünmez başkenti" ilan etmiştir.

Uluslararası hukukun açık hüküm ve kararlarını hiçe sayan bu girişim üzerine, BM Güvenlik Konseyi 20 Ağustos 1980 tarihli ve 478 sayılı kararıyla işgalci güç İsrail'in Kudüs'ün karakterini ve statüsünü değiştirecek tüm faaliyetlerinin, özellikle de Temel Yasanın hükümsüz olduğunu ve feshedilmesi gerektiğini bildirmiş; İsrail'in bu girişimini kınamıştır. Kararda; tüm devletlere çağrı yapılarak, Kudüs'ün statüsünü tek yanlı olarak değiştiren bu yeni yasayı 'tanımamaları' istenmiştir. Son olarak, bu kararda,

However, the UN has insistently rejected this claim of Israel, which has no justifiable basis in international law. In fact, 1945 Founding Charter of the UN clearly denies acquisition of territory through use of force (Article 2 Paragraph 4 of the Charter). In other words, international law does not recognize the sovereignty claims of the states over such territories which have been invaded through use of military power.

Because Israel's claim of sovereignty over Jerusalem has no justifiable basis in international law, other states only recognize those borders of Israel which were drawn before the Six-Day War waged in 1967.

For the same reason, the UN General Assembly adopted Resolution Nr.2253 on July 4, 1967 and urged Israel to avoid taking any actions to change the existing status of Jerusalem.

However, Israeli Parliament, "Knesset" passed the Law Nr. 1950 on 28th June 1968 to the effect that Jerusalem is the capital of the country and so made its own laws applicable over the Eastern part of the city as well.

UN Security Council adopted Resolution Nr 252 in 1968 and declared the actions taken by Israel to change the existing status of Jerusalem were "null and void" and "illegal". Israel on the other hand did not back up from its move to change the status of Jerusalem and further passed the so called "Basic Law: Jerusalem, Capital City of Israel" on 30 July 1980 which titled Jerusalem as the Israel's "undivided and eternal capital".

Upon Israel's challenging initiatives ignoring international law and UN Resolutions, UN Security Council adopted Resolution Nr. 478 on 20 August 1980 and declared on this Resolution that all actions which may change characters and status of Jerusalem, and in particular, the so called Basic Law, were null and void and the Law needed to be abolished and it condemned Israel's actions. The Resolution invited all member states not to recognize this law which altered the status of Jerusalem by the one sided initiative of Israel. The resolution also demanded those member states which had already moved their Embassies to Jerusalem remove them back.

Kudüs'e taşınmış olan yabancı elçiliklerin misyonlarını buradan geri çekmeleri talep edilmiştir.

Kudüs meselesine dair son dönemde ABD Başkanı Donald Trump, seçim kampanyası sırasında ABD Büyükelçiliği'ni Kudüs'e taşıyacağı vaadinde bulunmuştur. Trump, 1 Haziran 2017 tarihinde, ABD Kongresi'nin ABD Tel Aviv Büyükelçiliği'nin Kudüs'e taşınmasını öngören 1995 tarihli kararının bir kez daha 6 ay süreyle ertelenmesine karar vermiş; ancak 6 Aralık 2017 tarihinde yaptığı açıklamayla, 1995 tarihli "Kudüs Yasasına" atıf yaparak ABD'nin Kudüs'ü, resmen İsrail'in başkenti olarak tanıdığını belirtmiştir.

Buna karşılık, yukarıda açıklandığı üzere, İsrail'in Kudüs üzerindeki egemenlik iddiasının hiç bir dönemde uluslararası hukukta karşılığı olmamıştır. Taksim kararı olarak bilinen 1947 tarihli ve 181 sayılı BM Genel Kurul kararı, Kudüs'ün 'uluslararası' bir şehir olması (corpus separatum) ve BM'nin idaresi altına konmasını öngörmüştür.

Nitekim, BM Genel Kurulu'na İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT) Zirve Dönem Başkanı sıfatıyla ülkemiz ve Arap Ligi Dönem Başkanı sıfatıyla Yemen tarafından, Trump yönetiminin Kudüs kararını reddeden bir karar tasarısı sunulmuştur. Tasarı, 21 Aralık 2017 tarihinde BM Genel Kurulu'nda 9'a karşı 128 oyla kabul edilmiştir. Kararda ayrıca, BM üyesi tüm devletlere "Kudüs'te diplomatik misyon kurmaktan kaçınma" çağrısı yapılmıştır.

ABD ve İsrail dışında karar tasarısının reddi yönünde oy kullanan diğer 7 ülkenin (Guatemala, Honduras, Marshall Adaları, Mikronezya, Nauru, Togo, Palau) dünya siyasetindeki etkileri ve ekonomik ölçükleri dikkate alındığında, ret oylarının ABD'nin oylama öncesindeki "maddi yardımı kesme" yönündeki etik dışı baskı ve tehditlerinin etkisiyle verildiğini anlamak hiç de zor değildir.

Ülkemiz öncülüğünde BM gündemine getirilen söz konusu karar tasarısının kabulü; uluslararası toplumun Kudüs konusunda BM kararlarına ve uluslararası hukuka bağlı kaldığını göstermiş, elde edilen bu sonuç ABD Yönetimi'nin insanlık vicdanına sığmayan talihsiz kararının hukuka aykırılığını en sarıh şekilde ortaya koymuştur.

Ayrıca, BM Genel Kurulunda ezici çoğunlukla alınan bu karar, uluslararası toplumun İsrail'i Kudüs'te işgalci bir devlet olarak kabul ettiğini bir kez daha göstermiştir. Bu kararın ardından uluslararası kamuoyunun ABD ve İsrail'den beklentisi, Kudüs konusunda uluslararası hukuka aykırı karar ve politikalarından vazgeçmesidir.

Recently, US President Donald Trump has vowed to remove American Embassy to Jerusalem as part of his election campaign. On June 1, 2017 he deferred the resolution of the Senate of 1995, which stipulates the removal of the Embassy to Jerusalem, for six months. However, on December 6, 2017, referring to the so called "Jerusalem Law", he declared that US officially recognized Jerusalem as the capital of Israel.

It is clear from the previous explanation that Israel's claim of sovereignty over Jerusalem has no justifiable aspects in international law at all. The UN General Assembly Resolution Nr. 181 of the 1947 Partition Plan stipulates that Jerusalem stays as an "international" city (corpus separatum) and under United Nation's authority.

Hence Turkey, as the summit term chairman of the Organization of Islamic Cooperation (OIC), and Yemen, as the term president of the Arab League, have jointly drafted a Resolution that refuses the Trump administration's initiative regarding Jerusalem and submitted it to the UN General Assembly. On December 21, 2017, the Draft Resolution was adopted by 128 member states at the UN General Assembly, only 9 opposing. The Resolution urged the member states to "refrain establishing diplomatic missions" in Jerusalem.

US and Israel put aside, considering their weights in international politics and their economic sizes of other 7 of the 9 opposing members states (Guatemala, Honduras, Marshall Islands, Micronesia, Nauru, Togo and Palau), it is not so difficult to figure out that they voted under the pressure of the US, which had unethically threatened the members of UN with "stopping financial aid" if they support the Resolution.

The adoption of the Resolution which was drafted and put on the UN agenda as a Turkish proposal proved that international community abides itself with the UN resolutions on Jerusalem and follows the principals of international law. It also very clearly proved that this unfortunate and conscience bleeding decision of the US administration is against international law.

The Resolution which was overwhelmingly adopted by the UN General Assembly showed once again that international community views Israel as an occupying country in Jerusalem. What international community now expects from both the US and Israel is to abandon their policies and initiatives regarding Jerusalem, which are against international law.

BAKAN GÜL, BİRLEŞMİŞ MİLLETLER GENEL KURULUNUN KUDÜS KARARINI DEĞERLENDİRDİ

MINISTER GÜL SPEAKS ABOUT RECENT RESOLUTION OF THE UN GENERAL ASSEMBLY ON JERUSALEM

Birleşmiş Milletler'de (BM) ABD'nin Güvenlik Konseyi'nde veto ettiği Kudüs tasarısı, Türkiye ve Yemen'in talebiyle 21 Aralık 2017 tarihinde Genel Kurul'da oylandı ve 128 oyla kabul edildi.

Sayın Gül; Kudüs tasarısının kabul edilmesine ilişkin, Türkiye'nin öncülüğünde, dünyadaki bütün duyarlı ülkelerin de desteğiyle alınan sonucun, insanlık, hukuk, küresel barış ve adalet adına umut verici olduğunu, Trump'ın hukuka, dünya barışına, bütün inançlara, değerlere aykırı şekilde ortaya koyduğu tavra karşı insanlığın duyarlı bir ses yükselttiğini belirtti. Cumhurbaşkanı Sayın Erdoğan'ın "Dünya beşten büyüktür." sözlerini hatırlatan Gül, bu sürecin ABD'nin her ne kadar hukuk, küresel ve uluslararası diplomaside süper güç olsa da onları da bağlayan insan hakları, hukuk ve adalet ilkeleri olduğunu vurguladı.

Aynı zamanda BM kararını bağımsız Filistin devleti ve özgür Kudüs için önemli bir gelişme olarak nitelendiren Bakan Gül, alınan sonuçla ABD'ye; 'Hukukun dışına çıkan, tehdit yapan bir devletsiniz. Biz hukukun dışına çıkmayız, ne kadar tehdit yaparsanız yapın bizim için insanlığın ortak geleceği önemlidir' anlamında bir mesaj verildiğini, Trump'ın, ABD yetkililerinin oylama öncesindeki tehditlerinin karşılıksız kalması, ülke temsilcilerinin tehdide pabuç bırakmamasının da küresel barış ve insanlık adına sevindirici bir durum olduğunu söyledi.

Bakan Gül, ABD'nin, Türkiye'ye zarar verme anlayışı taşıyanlara alet olmaması, hukukun yanında yer alması gerektiğini bildirdi.

Jerusalem Resolution which was jointly drafted and submitted by Turkey and Yemen, was vetoed by the US at the UN Security Council but adopted at the General Assembly by the affirmative votes of 128 member states on 21 December 2017.

Minister Gül pointed at the fact that it was the outcome of the efforts of 128 responsive members and described the Resolution as a promising step for the humanity, international law and global peace and justice. He also noted that international community made their voice

heard against Mr. Trump's recent initiative, which he named unlawful, unjust and against all good values of humanity. Referring to President Erdoğan's motto, "The world is greater than the five", he made it clear that this resolution process reminded everyone the basic values of humanity, such as human rights, law and justice, and was even binding for the US, irrespective of its political

and economic superiority in international and global diplomacy.

Mr. Gül described the Resolution as an important document for independent Palestine and free Jerusalem. He also noted that it was a clear message to the US that the world would not succumb before its threats and would continue to strictly abide itself to the principles of international law and order.

Availing this opportunity, Mr. Gül warned the US not to be instrumental for those who want to harm Turkey and follow the principals of law and justice.

BAKAN GÜL, CUMHURBAŞKANIMIZLA BİRLİKTE BM GENEL KURULUNA KATILDI

MINISTER GÜL ATTENDS UN GENERAL ASSEMBLY WITH THE PRESIDENT

Birleşmiş Milletler (BM) 72. Genel Kuruluna katılmak üzere, Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın başkanlık ettiği, Sayın Bakanımız Abdulhamit GÜL'ün de içerisinde yer aldığı Ülkemiz heyeti, 17-21 Eylül 2017 tarihlerinde ABD'ye bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Ziyaret kapsamında Sayın Bakanımız, 18 Eylül 2017 tarihinde, New York'ta inşa edilecek olan yeni Türkevî binası temel atma törenine, 19 Eylül 2017 tarihinde Sayın Cumhurbaşkanımızın bir konuşma gerçekleştirdikleri BM Genel Kuruluna, yine Sayın Cumhurbaşkanımızın aynı tarihte Kosova Cumhurbaşkanı Sayın Hashim THAÇİ ile ve 20 Eylül 2017 tarihinde Arnavutluk Başbakanı Edi RAMA ile gerçekleştirdikleri ikili görüşmelere de katılmıştır.

Ziyaret programı dâhilinde, Sayın

Bakanımız, Sayın Cumhurbaşkanımız başkanlığındaki Ülkemiz heyeti ile birlikte; SETA'nın ABD'deki ofisinde hizmet veren Türk ve Amerikan bilim adamı ve araştırmacılarının kabulünde, TÜRKEN Vakfı tarafından düzenlenen etkinlik sırasında, Türk-Amerikan Ulusal Yönlendirme Komitesi (TASC) tarafından gerçekleştirilen organizasyonda ve ABD'li bazı küresel şirket ve kurumların üst düzey yöneticilerinin katılım sağladığı etkinlik sırasında hazır bulunmuşlardır.

Ayrıca, Sayın Bakanımız, Başbakan Yardımcısı Recep Akdağ, Ekonomi Bakanı Nihat Zeybekçi ve AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Mehdi Eker ile birlikte, 21 Eylül 2017 tarihinde Türk Ticaret Merkezi açılışına katılmışlardır.

Sayın Bakanımıza ziyaret sırasında Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürü Dr. Harun MERT, Genel Müdür Yardımcısı Faris KARAK, Bakanlık Müşaviri Enes Malik HAKİ, Adalet Müşaviri Üzeyir KARABIYIK ve Tetkik Hâkimi Yetkin ERGÜN eşlik etmiştir.

Mr. Minister Abdülhamit GÜL, with a Turkish delegation headed by the President, visited USA on 17-21 September 2017 to participate in the 72nd session of the United Nations General Assembly.

On 18 September 2017, Mr. Minister participated in the groundbreaking ceremony of the Turkish House (Türkevî) in New York. On 19 September 2017 Mr. President made a speech at the United Nations General Assembly, followed by a meeting with the President of the Republic of Kosova, Mr. Hashim Thaçi. On 20 September 2017, a meeting was

held with the Prime Minister of Albania, Edi Rama.

Included in the itinerary of the visit, Mr. Minister, with a Turkish delegation headed by Mr.

President, received Turkish and American scientists and researchers who serve at SETA's U.S office, participated in events hosted by the TÜRKEN Foundation, the Turkish American National Steering Committee (TASC) and an event attended by high-level executives of American global companies and corporations.

Mr. Minister, accompanied by the Deputy Prime Minister Recep Akdağ, Minister of Economy Nihat Zeybekçi and Vice President of Ak Party Mehmet Mehdi Eker, attended the opening of the Turkish Trade Center.

Mr. Minister was accompanied by the General Director for International Law and Foreign Relations, Dr. Harun MERT; the Deputy director General, Faris KARAK; the Ministerial Counsellor, Enes Malik HAKİ; Justice Counsellor Üzeyir KARABIYIK and Judge-Rapporteur Yetkin ERGÜN.

ANGOLA CUMHURİYET BAŞSAVCISININ BAKANLIĞIMIZI ZİYARETİ

CHIEF PUBLIC PROSECUTOR OF ANGOLA VISITS THE MINISTRY

Angola Cumhuriyeti Başsavcısı Sayın Dr. João Maria Moreira de SOUSA, 10 Ekim 2017 tarihinde Bakanımız Abdulhamit GÜL'ü ziyaret etmiştir.

Chief Public Prosecutor of the Republic of Angola, Mr. João Maria Moreira de SOUSA paid a visit to Minister Adbülhamit GÜL on 10 October 2017.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Sayın Mehmet AKARCA'nın da iştirak ettiği ziyarette, terörizmle mücadele ve adli işbirliği konularında fikir alışverişinde bulunulmuştur.

Ideas on fight against terrorism and judicial cooperation were exchanged in the meeting attended by the Chief Public Prosecutor of the Court of Cassation Mr. Mehmet AKARCA.

BAKAN GÜL MOĞOLİSTAN ÜLKE BAŞSAVCISINI KABUL ETTİ

MINISTER GÜL RECEIVES THE CHIEF PROSECUTOR OF MONGOLIA

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının davetlisi olarak ülkemizde bulunan Moğolistan Başsavcısı Sayın Enkh-Amgalan MAGVANNOROV ve beraberindeki heyet 19.12.2017 tarihinde Sayın Bakanımıza nezaket ziyaretinde bulunmuştur.

Yargıtay Başsavcısı Sayın Mehmet AKARCA ile Müsteşar Yardımcısı Sayın Musa HEYBET'in de iştirak ettikleri görüşmede; iki ülke arasındaki dostane ilişkilerin önemine vurgu yapılarak iki ülke arasındaki adli işbirliği konuları ele alınmış ve mevcut ilişkinin daha da geliştirilmesi hususunda görüş birliğine varılmıştır.

Ayrıca görüşme sırasında, Sayın Bakanımız tarafından, Moğolistan'daki FETÖ unsurları ile mücadele konusunda işbirliği beklentimiz dile getirilmiş, Sayın Başsavcı da bu konuda Türkiye'nin endişelerini anladıklarını ve her türlü desteği vermeye hazır olduklarını belirtmiştir.

Söz konusu görüşmede, Genel Müdürlüğümüz temsilcileri de hazır bulunmuşlardır.

Enkh-Amgalan MAGVANNOROV, Chief Prosecutor of Mongolia and his entourage, who were on an official visit in Turkey upon the invitation of the Chief Public Prosecutor of the Court of Cassation, paid a courtesy call on Minister Gül on 19.12.2017.

Those who were also present at the meeting were Mr. Mehmet AKARCA, Chief Public Prosecutor of the Court of Cassation and Musa HEYBET, Deputy Undersecretary of the Ministry. The Minister noted the amicable relations between their respective countries, discussed ongoing bilateral cooperation in judicial matters and further agreed

to carry it to a higher level. Mr. Minister availed himself of this opportunity to express his hope for cooperation in combating FETÖ elements in Mongolia. The guest Chief Prosecutor said that they understood Turkey's concerns and that they'll offer every possible assistance on this matter.

Representatives from the General Directorate of the Ministry were also present at the meeting.

Necmettin ÖZTOP
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

ZEYTİN DALI HAREKÂTI VE ULUSLARARASI HUKUKTA GÜÇ KULLANIMI

OPERATION OLIVE BRANCH AND USE OF FORCE UNDER INTERNATIONAL LAW

20 Ocak 2018 tarihinde Ülkemizce Suriye'nin kuzeybatısında Afrin bölgesinde, PKK/KCK/PYD-YPG ve DEAŞ'a mensup teröristleri etkisiz hale getirmek, dost ve kardeş bölge halkını baskı ve zulümden kurtarmak amacıyla başlatılan Zeytin Dalı Harekâtı ile devletlerin güç kullanımı konusunun uluslararası hukuk bağlamında değerlendirilmesinin önemi ortaya çıkmıştır.

2. Dünya Savaşı'ndan sonra Birleşmiş Milletler'in kuruluşu ile devletler, daha önce denenmiş olan kolektif güvenlik sisteminin yetersizliklerini ortadan kaldırarak savaşları engellemek adına yeni bir rejim oluşturmuşlardır. Uyuşmazlıkların çözümünde genel kuralın sınırlarını çizen Birleşmiş Milletler Antlaşması'nın 2. maddesi uyarınca tüm üye devletler, uluslararası nitelikteki uyuşmazlıklarını uluslararası barış ve güvenliği ve adaleti tehlikeye düşürmeyecek biçimde, barışçı yollarla çözmelidirler. Ayrıca, üye devletler, uluslararası ilişkilerinde gerek başka bir devletin toprak bütünlüğüne ya da siyasal bağımsızlığına karşı, gerek Birleşmiş Milletler'in amaçları ile bağdaşmayacak herhangi bir biçimde kuvvet kullanma tehdidinde ya da kuvvet kullanılmasına başvurmadan kaçınmalıdırlar.

Diğer taraftan, devletlerin meşru savunma hakkının düzenlendiği Antlaşma'nın 51. maddesi de, Antlaşma'nın hiçbir hükmünün, Birleşmiş Milletler üyelerinden birinin silahlı bir saldırıya hedef olması halinde, Güvenlik Konseyi uluslararası barış ve güvenliğin korunması için gerekli önlemleri alıncaya dek, bu üyenin doğal olan bireysel ya da ortak meşru savunma hakkına halel getirmeyeceğini belirtmiştir.

Anılan hakkın tartışıldığı Nikaragua davasında (ICJ Reports, 1986, pp. 14, 94; 76 ILR, pp. 349, 428) Uluslararası Ceza Mahkemesi, meşru savunma hakkının BM antlaşmasından kaynaklandığı kadar uluslararası teamül hukukundan doğan doğal bir hak olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Anılan Mahkemenin bir başka kararında da (The Oil Platforms (Iran vs US case, ICJ Reports, 2003, pp. 161, 189 and 190; 130 ILR, pp. 323, 348-50), meşru savunma hakkına başvurabilmesi için devletin, silahlı bir saldırının hedefi olduğunun ispatlanması gerektiği ifade edilmiştir.

11 Eylül 2001 saldırılarından bir gün sonra Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (BMGK) tarafından 1368 sayılı

On January 20, 2018, together with the Operation Olive Branch, launched in the Afrin region which is at the northwest of Syria so as to neutralize terrorists who are members of PKK/KCK/PYD-YPG and DEASH, to save fellow local community from oppression and cruelty, the significance of evaluation of the use of force by countries under international law has emerged.

In line with the establishment of the United Nations following the Second World War, states created a new regime to eliminate deficiencies caused by the previous collective security system. According to the Article 2 of the Charter of the United Nations, drawing the boundaries of the general rule on settlement of disputes, all members shall settle their international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered. Besides, member states, shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations.

On the other hand, the 51th Article of the Charter which lays down the right to self-defence of states, indicates that nothing in the Charter shall impair the inherent right of individual or collective self-defence if an armed attack occurs against a Member of the United Nations, until the Security Council has taken measures necessary to maintain international peace and security.

In Nicaragua case, where the said right was discussed, Internatioal Court of Justice clearly put forward that self-defence is a right derived from international customary law as much as it is originated from the UN Charter. In another judgment of the Court, it was stated that in order for a state to be able to apply to the right to self-defence, it should be proven that the state was target of an armed attack.

One day after the 11 September 2001 attacks, United Nations Security Council (UNSC) adopted the Resolution 1368 where it was indicated that the states have an inherent right of individual or collective self-defence in

karar alınmış ve bu kararlar devletlerin BM Antlaşması ile uyumlu olarak doğal bir meşru savunma hakkına sahip olduğu ve terör eylemleri nedeniyle uluslararası barış ve güvenliğe yönelik tehditlerle tüm araçlar kullanılarak mücadele edileceği belirtilmiştir.

Takiben yine aynı yıl çıkan 1373 (2001) sayılı BMGK kararında da, ki bu karar Antlaşmanın 7. Bölümü altında verilen yetkiye dayalı olarak çıkarıldığından BM'ye üye olup olmadığına bakılmaksızın tüm ülkeler için bağlayıcı niteliktedir, aynı husus teyit edilerek tüm ülkelere terör eylemlerini önlemeye yönelik gerekli adımların atılması çağrısı yapılmıştır.

Yine 2001 yılında çıkan BMGK'nın 1377 (2001) sayılı kararında, uluslararası terörizmin, uluslararası barış ve güvenliğe yönelik olarak 21. yüzyılın en önemli tehditlerinden biri olduğu açıkça belirtilmiştir.

BMGK'nın 1624 (2005) sayılı kararı ile tüm ülkelere çağrıda bulunularak terör eylemleri gerçekleştirdiğine ilişkin inandırıcı ve belirgin bilgiler bulunan kişiler için ülkelerinin güvenli bölge olmasına izin verilmemesi gerektiği vurgulanmıştır.

2178 (2014) sayılı ve BM Antlaşmasının 7. Bölümü uyarınca aldığı ve dolayısıyla BM üyesi olup olmadığına bakılmaksızın tüm

ülkeler bakımından uyulması zorunlu olan kararda, tüm ülkelere çağrıda bulunularak, yabancı terörist savaşçıların örgüte kazandırılması ve anılan örgüt üyelerinin kendi sınırlarını geçmelerini engellemeleri istenilmiştir. Ayrıca terör eylemi gerçekleştirme, planlama, hazırlık yapma, iştirak etme eylemleri için kişilerin vatandaşı oldukları veya ikamet ettikleri ülkelerden başka ülkelere geçişleri, bu kişilerin örgüte alınmaları, organize edilmeleri, donatılmaları ve örgüt üyelerinin terör eğitimi almalarının engellenmesi talep edilmiştir.

Benzeri BMGK kararları, uluslararası terörizmin yine uluslararası barış ve güvenliğe oluşturduğu tehdit nedeniyle ülkelerin meşru savunma haklarını kullanmalarına imkân tanımaktadır.

Öte yandan, söz konusu saldırıların devletsel bir yapıya sahip olmayan örgütler tarafından işlenmesi halinde dahi BM Antlaşmasının 51. maddesi anlamında silahlı bir saldırının mevcut olduğu sonucu ortaya çıkmaktadır.

accordance with the Charter and threats to international peace and security caused by terrorist acts could be combatted by all means.

Subsequently, in the same year with the UNSC Resolution 1373 (2001), which is binding for all countries no matter if they are members of the UN as it was adopted through the authority given under Chapter VII of the Charter, the same was confirmed and all states were called for taking necessary steps to prevent the commission of terrorist acts.

Again, under the UNSC Resolution 1377 (2001), the acts of international terrorism were declared as one of the most serious threats to international peace and security in the twenty-first century.

With the UNSC Resolution 1624 (2005), all countries were called to deny safe haven to any persons with respect to whom there is credible and relevant information giving

serious reasons for considering that they have been guilty of such conduct.

According to the Resolution 2178 (2014), binding for all countries no matter if they are members of the UN as it was adopted through the authority given under Chapter VII of the Charter,

urged all states to prevent the recruitment of foreign terrorist fighters and prevent them from crossing their borders. Moreover, the prevention of travel of individuals to a State other than their States of residence or nationality for the purpose of the perpetration, planning, or preparation of, or participation in, terrorist acts or recruitment of these people by terror groups, organizing, transporting, equipping or the provision of terrorist training were demanded.

Similar UNSC Resolutions, enable countries to act in self-defence due to any threat caused by international terrorism to international peace and security.

Furthermore, even the aforesaid attacks are launched by organisations which do not have state structure, it can be acknowledged that there is an armed attack within the meaning of Article 51 of the UN Charter.

Aynı gerekçeyle, 7 Ekim 2001 tarihinde ABD tarafından BMGK'ya yapılan bildirimde 11 Eylül saldırısının gerçekleştiricisi olduğu belirtilen El-Kaide'ye yönelik olarak meşru savunma hakkı bağlamında güç kullanılacağı ifade edilmiştir.

Belirtilen uluslararası hukuk metinleri göz önüne alındığında, terör örgütü PYD/YPG/SDF isimleri altında faaliyet gösteren fakat PKK kontrollü terör gruplarının işgali altında bulundurduğu Suriye topraklarının ülkemiz sınırında işgal ettiği geniş alan, anılan bölgelerden ülkemize yönelmiş ve yönelmekte olan terör eylemlerinin mevcudiyeti, söz konusu bölgelerin terör örgütü üyeleri için eğitim sahası ve eylemleri için hazırlık alanı oluşu vb. gerçekler ülkemizin Afrin Harekâtı ile BM Anlaşmasının 51. maddesi kapsamında meşru savunma hakkını kullandığını göstermektedir.

Değnilmesi gereken bir diğer husus da, meşru savunma hakkı kullanılırken zorunluluk halinin mevcut olması ve orantılılığa özen gösterilmesidir. Gerçekten, Uluslararası Ceza Mahkemesinin Nikaragua davasında da belirttiği üzere, meşru savunma hakkı kullanılırken zorunluluk şartı karşılanmalı ve başvuru yöntemlerin maruz kalınan silahlı saldırı ile orantılı olması gerekmektedir. Anılan kararda, neyin gerekli ve neyin orantılı olduğuna somut olayın şartlarına göre karar verileceği belirtilmiştir.

Öte yandan, ülkemizin NATO üyesi olması nedeniyle, Afrin'e gerçekleştirilen harekâtın anılan organizasyon ve kuruluş sözleşmesi kapsamında da değerlendirilmesi gerekmektedir. Anılan Kuruluşun Kurucu Antlaşmasının 5. maddesinde de, BM Antlaşmasının 51. maddesindeki koşullara atıfla taraf devletlerin, silahlı kuvvet kullanımı da dâhil olmak üzere, bireysel olarak meşru savunma hakkı olduğu ifade edilmiştir. Bununla birlikte, taraf ülkelerden birine yapılmış bir saldırı tüm üye ülkelere yapılmış olarak kabul edilecektir.

Söz konusu maddenin pratik uygulamasına örnek olarak; 11 Eylül 2001 saldırılarının akabinde ABD tarafından NATO Konseyine olayın detaylarına dair verilen brifing sonrası, 2 Ekim 2001 tarihinde Konsey tarafından alınan kararda; eyleme ilişkin olguların açık ve inandırıcı olduğu belirtilerek Antlaşmanın 5. maddesinin kapsamında kaldığı belirtilmiştir.

Değnilen tüm uluslararası metinlerden anlaşılacağı üzere ülkeler, ülkemiz sınırındaki Suriye topraklarının terör örgütlerinin kontrolü altına girmesi ve anılan bölgeden Türkiye'ye yönelik artan saldırılar nedeniyle bölgeyi terörden arındırmaya yönelik başlatılan Zeytin Dalı Harekâtı uluslararası hukukta meşru savunma hakkının kullanımına dair örnek oluşturmaktadır.

Likewise, pursuant to the notification made by US to UNSC on October 7, 2001, it was expressed that force will be used in accordance with the right to self-defence against Al-Qaeda, which was believed to be the plotter of 11 September attack.

Taking into account all the above mentioned international law texts; the large territories occupied by terrorist organisations named as PYD/YPG/SDF controlled by PKK; the occurrence of the terror acts directed from the said territories; use of those territories as training and preparation areas etc. demonstrates that our country is acting in self-defence under the Article 51 of the UN Charter in Afrin Operation.

Another point that needs to be touched upon is the requirement of existence of necessity while acting in self-defence and taking into consideration the principle of proportionality. Indeed, as was mentioned in the Nicaragua case of International Court of Justice, while acting in self-defence, the requirement of necessity should be met and the methods used should be proportionate to the armed attack. It was indicated in the judgment that what is necessary and what is proportionate would be determined regarding the context of the specific case.

On the other hand, as our country is a NATO member, the operation launched in Afrin should also be evaluated within the scope of this organisation and its founding Treaty. The Article 5 of the Treaty, referring to conditions laid down in Article 51 of the UN Charter, indicates that states have the right to self-defence including the use of armed force. Additionally, any attack against a member should be considered against them all.

To exemplify implementation of this Article in practice; subsequent to the attacks against the US on September 11, 2001, after the details of the attacks were briefed to the Council of NATO, in the decision taken by the Council on October 2, 2001, the facts underlying the conduct were regarded as clear and credible and thus in line with principles laid down in the Article 5 of the Treaty.

As understood from the international texts referred to above, and due to the fact that the Turkish border of Syria is controlled by terrorist organisations as well as the increase in the number of attacks against Turkey, Operation Olive Branch, aimed at clearing the region from terror, is an example of an act in self-defence under international law.

ARNAVUTLUK CUMHURİYET BAŞSAVCISININ ZİYARETİ

VISIT OF CHIEF PUBLIC PROSECUTOR OF THE REPUBLIC OF ALBANIA

Arnavutluk Cumhuriyeti Başsavcısı Sayın Adriatik LLALLA, 31 Ekim 2017 tarihinde Sayın Bakanımız Abdulhamit GÜL'ü ziyaret etmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Sayın Mehmet AKARCA'nın da iştirak ettiği ziyarette terörizmle mücadele ve adli işbirliği konularında karşılıklı fikir alışverişinde bulunulmuştur.

Chief Public Prosecutor of the Republic of Albania Mr. Adriatik Llalla, who was on an official visit in Turkey, called on Minister Abdulhamit Gül on 31 October 2017.

Mr. Mehmet Akarca, Chief Public Prosecutor of the Court of Cassation joined the Minister and Mr. Llalla. Minister Gül and Mr. Llalla exchanged mutual views on fight against terrorism and judicial cooperation.

AFGANİSTAN BÜYÜKELÇİSİNİN ZİYARETİ

VISIT OF AMBASSADOR OF AFGHANISTAN

Afganistan'ın Ankara Büyükelçisi Sayın Amanullah Jayhoon, Ülkemizde görev süresinin sona erecek olması nedeniyle, 7 Kasım 2017 tarihinde Sayın Bakanımıza veda ziyaretinde bulunmuş ve Sayın Bakanımızın göreve başlamasından dolayı da hayırlı olsun dileklerini iletmıştır.

Afghan Ambassador Amanullah Jayhoon, who has completed his tour in Turkey, paid a farewell visit to Minister of Justice on November 7, 2017. He also availed this opportunity to congratulate the Minister on his appointment and expressed his best wishes.

Görüşmede, iki ülke arasındaki tarihi ve kültürel bağlara vurgu yapılarak; terörizmle mücadele ile adli işbirliği ve ikili ilişkilerin geliştirilmesi hususunda görüş birliğine varılmıştır.

The Ambassador and the Minister have noted the historic and cultural ties between Afghanistan and Turkey, exchanged views on fight against terrorism as well as judicial cooperation and expressed their wishes to further develop ongoing bilateral relations amongst their respective countries.

ADALET BAKANLIĞI MÜSTEŞARLIĞINDA DEVİR-TESLİM

HANDOVER CEREMONY AT THE UNDERSECRETARIAT OF MINISTRY OF JUSTICE

1 Ocak 2014 tarihinde Adalet Bakanlığı Müsteşarlığı görevine başlayan Sayın Kenan İpek, bu görevini Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğümüzden de sorumlu olan Müsteşar Yardımcısı Selahaddin Menteş'e devretti. Düzenlenen devir teslim töreniyle Adalet Bakanlığı personeline veda eden Kenan Sayın İpek, Müsteşarlık görevini devrettiği Selahaddin Menteş'e yeni görevinde başarılar diledi.

Mr. Kenan İpek, who was appointed to post of Undersecretary of the Ministry of Justice on 1 January 2014, has now turned the office to Deputy Undersecretary Mr. Selahaddin Menteş, who once was responsible for the General Directorate for International Law and Foreign Affairs. At the takeover ceremony, Mr. İpek wished Mr. Menteş all the best and every success in his new post.

Adalet Bakanlığı Müsteşarlığına atanan Sayın Selahaddin Menteş de törende yaptığı konuşmada, Kenan Sayın İpek'in Müsteşarlığı döneminde önemli hizmetlere imza attığını belirterek, bir meslek büyüğü olarak kendisinin tecrübelerinden her zaman yararlanacaklarını kaydetti.

Kenan İpek, görevi sürecinde 63 ve 64. Cumhuriyet Hükümetlerinde Adalet Bakanlığı da yapmıştı.

Adalet Bakanlığı Müsteşarlığı görevine 18 Ekim 2017 tarihinde atanan Selahaddin Menteş, 1994 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun oldu. Elazığ, Denizli, Eskişehir, Adıyaman, Diyarbakır ve Adana ve Ankara Adliyelerinde hâkim ve Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığı yapan Selahaddin Menteş, 2014 Şubat ayında Adalet Bakanlığı Müsteşar yardımcılığı görevine atandı. Menteş, 16 Mayıs 2017 tarihinde de Olağanüstü Hal İşlemleri İnceleme Komisyonu Başkanlığı görevine getirilmişti.

Mr. Selahaddin Menteş, appointed to the Undersecretariat of the Ministry, reciprocated and made it a point that Mr. İpek has rendered very important services in his best capacity during his tenure and he will always benefit from his valuable experiences.

It is well known that during his tenure Mr. Kenan İpek has also served as the Minister of Justice at the 63rd and 64th Governments of the Republic.

Selahaddin Menteş graduated from Ankara University Law School in 1994 and served as judge at several courthouses amongst which are Elazığ, Denizli, Eskişehir, Adıyaman, Diyarbakır, Adana and Ankara, as Assize Court President and as Deputy Undersecretary of the Ministry of Justice since February 2014. He is now appointed as Undersecretary of the Ministry since 18 October 2017. Mr. Menteş also serves as the Chairman of the Commission on Examination of the State of Emergency Procedures since 16 May 2017.

AZERBAIJAN BÜYÜKELÇİSİNİN ZİYARETİ

VISIT OF AMBASSADOR OF AZERBAIJAN

Azerbaycan'ın Ankara Büyükelçisi Sayın Hazar İbrahim, Ülkemizde göreve başlaması vesilesiyle Sayın Bakanımıza nezaket ziyaretinde bulunmuş ve Sayın Bakanımızın Adalet Bakanı olarak göreve başlamasından dolayı da hayırlı olsun dileklerini iletmiştir.

Görüşmede, iki ülke arasındaki tarihi ve kültürel bağlara vurgu yapılarak; ikili ilişkiler, ülkeler arası adli yardımlaşma ile çeşitli adli konular ele alınmış ve mevcut iyi ilişkilerde duyulan memnuniyet dile getirilmiştir.

Upon taking up new post, Azerbaijan Ambassador to Ankara Mr. Hazar Ibrahim paid a courtesy visit to Mr. Minister. The ambassador also availed this opportunity to congratulate the Minister on his appointment as Minister of Justice and expressed his best wishes.

During the meeting, the Ambassador and the Minister noted the historic and cultural ties between their respective countries, exchanged views on bilateral relations, judicial assistance and other judicial matters and expressed their pleasure in the ongoing relations between the two countries.

BAKAN GÜL KORE CUMHURİYETİ BÜYÜKELÇİSİNİ KABUL ETTİ

MINISTER GÜL RECEIVES AMBASSADOR OF THE REPUBLIC OF KOREA

Kore Cumhuriyeti Büyükelçisi Sayın Yunsoo Cho, Ülkemizdeki görev süresinin sona erecek olması nedeniyle Sayın Bakanımıza veda ziyaretinde bulunmuştur.

Ambassador of Korea Mr. Yunsoo Cho, who is completing his tour of duties in Turkey, paid a farewell visit to Mr. Minister.

SUUDİ ARABİSTAN KRALLIĞI BÜYÜKELÇİSİNİN BAKANIMIZI ZİYARETİ

Suudi Arabistan'ın Ankara Büyükelçisi Waleed A. Elkhareiji, Bakanımız Abdulhamit Gül'e 7 Kasım 2017 tarihinde nezaket ziyaretinde bulunmuş ve Sayın Bakanımızın yeni görevi sebebiyle hayırlı olsun dileklerini iletmiştir.

Görüşmede, terörizmle mücadele ve adli işbirliği konularında karşılıklı fikir alışverişinde bulunulmuş ve ikili ilişkilerin geliştirilmesi hususunda görüş birliğine varılmıştır.

AMBASSADOR OF THE KINGDOM OF SAUDI ARABIA VISITS THE MINISTER

Ambassador of the Kingdom of Saudi Arabia to Ankara, Waleed A. Elkhareiji paid a courtesy visit to Minister Abdulhamit Gül on November 7, 2017 and expressed his good wishes on his appointment as the Minister of Justice.

The Ambassador and the Minister exchanged mutual views on war against terrorism and judicial cooperation and expressed their wishes to further develop present relations between their respective countries.

BİRLEŞİK KRALLIK BÜYÜKELÇİSİNİN BAKANIMIZI ZİYARETİ

Birleşik Krallık'ın Ankara Büyükelçisi Sayın Richard Moore, ülkemizdeki görev süresinin sona erecek olması nedeniyle Sayın Bakanımıza veda ziyaretinde bulunmuştur.

AMBASSADOR OF THE UNITED KINGDOM VISITS THE MINISTER

United Kingdom Ambassador to Ankara Mr. Richard Moore, who is completing his tour in Turkey, paid a farewell visit to Mr. Minister.

FEDERAL ALMANYA BÜYÜKELÇİSİNİN ZİYARETİ

VISIT OF GERMAN AMBASSADOR

Federal Almanya Büyükelçisi Martin Erdmann, Bakan Abdulhamit Gül'e 15 Eylül 2017 tarihinde bir nezaket ziyaretinde bulunarak hayırlı olsun dileklerini iletmıştır. Görüşmede iki ülke arasındaki adli işbirliğinin güçlendirilmesi için yapılması gereken hususlar ele alınmıştır.

Ambassador of the Federal Republic Of Germany, Martin Erdmann paid a courtesy visit to Minister Abdulhamit Gül on 15 September 2017, congratulated the Minister on his appointment and extended his good wishes. During the meeting, Minister and Ambassador exchanged views on how to further develop ongoing judicial cooperation amongst their respective countries.

İTALYAN BÜYÜKELÇİ LUIGI MATTIOLO'NUN ZİYARETİ

VISIT OF ITALIAN AMBASSADOR LUIGI MATTIOLO

İtalya'nın Ankara Büyükelçisi Luigi Mattiolo, 19 Ekim 2017 tarihinde Bakanımız Abdulhamit GÜL'e bir nezaket ziyaretinde bulunmuş ve hayırlı olsun dileklerini iletmıştır.

Ambassador of Italy in Ankara, Luigi Mattiolo paid a courtesy visit on 19 October 2017 to Minister Abdülhamit Gül on occasion of his appointment.

Dr. Gökçen TÜRKER
Daire Başkanı
Head of Department

TEK BAŞINA HAREKET EDEN TERÖRİSTLER: YALNIZ KURLAR

TERRORISTS ACTING ALONE: LONE WOLVES

Terör, hukuk literatüründe uzun yıllar boyunca kolektif ve örgütlü bir suç olarak kabul edilmiştir. Bununla birlikte, son yıllarda gerçekleşen terör eylemleri, terör örgütleri içinde yer alan kişilerin yanı sıra, “yalnız kurt” olarak nitelendirilen ve bu örgütlerden bağımsız olarak hareket eden kişilerin de ülkeler için ciddi bir güvenlik tehdidi teşkil ettiğini ortaya koymuştur. Bu olgu, terör eylemi ve terörist tanımının tekrar değerlendirilmesine yol açmış; bireysel terör eylemlerinin de terör suçu kapsamına alınmasına yönelik yasal değişiklikler yapılması ihtiyacını gündeme getirmiştir.

Norveç'te 22 Temmuz 2011 tarihinde, herhangi bir örgüt bağlantısı olmayan ancak aşırı sağcı görüşe sahip, ırkçı Norveç vatandaşı Anders Behring Breivik'in 77 kişinin ölümü, 242 kişinin de yaralanması ile sonuçlanan bombalı saldırı ve silahlı baskın eylemi, bireysel nitelikli terör eyleminin dünyada yankı uyandıran en çarpıcı örneklerindedir. Bireysel nitelikli bu tür eylemlerin, failerin örgüt bağlantısı olmaması sebebiyle tespitinde ve önlenmesinde güçlükler yaşanmaktadır. Bu durum, terörizmin bu özel görülme şekli ile mücadeleye yönelik gerek ulusal gerekse uluslararası düzeyde hukukî ve idarî tedbirler alınmasına yönelik çalışmalar yürütülmesinde hareket noktası oluşturmuştur.

Ülkemizin de üyeleri arasında yer aldığı Avrupa Konseyi Terörizm Uzmanlar Komitesi (CODEXTER), bu konuda inisiyatif almış ve “Tek Başına Hareket Eden Teröristler” konusunda bir yazım grubu oluşturmuştur. Ülkemizin de çalışmalarına katılım sağladığı bu yazım grubu, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'ne sunulmak üzere “Tek Başına Hareket Eden Teröristler” konusunda bir tavsiye kararı hazırlamakla görevlendirilmiştir. Söz konusu tavsiye kararı ile Avrupa Konseyi üyesi olan devletlere terörizmin bu özel görülme şeklini etkin bir biçimde nasıl önleyecekleri ve mücadele edecekleri hususunda yol gösteren ve üye devletler arasında bu konuda iyi uygulama örneklerinin paylaşımına yönelik rehber ilkeler oluşturulması amaçlanmıştır. Söz konusu yazım grubu tarafından hazırlanan taslak tavsiye kararı 22-24 Kasım 2017 tarihinde gerçekleştirilen CODEXTER'in 33. Genel Kurul Toplantısı'nda üye devletlerin onayına sunulmuştur. Üye devletlerce onaylanan tavsiye kararı ve bu karara ilişkin

Terror has, for many years, been perceived as a collective and organized crime. Terrorist acts of recent years reveal that along with those who are involved in terrorist organizations, persons acting independently of these organizations known as “lone wolves” also pose a serious threat to the security of countries. This notion has called forth a re-evaluation of terrorist acts and the definition of the terrorist and brought to the fore the need to make legal amendments to include independent terror crimes within the ambit of terror crimes.

The most striking example of an independent qualified act of terror may be the case of Norwegian Anders Behring Breivik, a far-right nationalist and white supremacist, who killed 77 and wounded 242 people in a gun and bomb rampage on 22 July 2011. There are difficulties in identifying and preventing such qualified acts that are carried out independently because offenders cannot be identified as they are not affiliated with any organization. This modus operandi of terrorism has prompted national and international legal and administrative precautionary measures to combat terrorism.

The Committee of Experts on Terrorism (CODEXTER), which Turkey is member of, has taken initiatives on the matter and established a drafting-group on “Terrorists Acting Alone”. The drafting-group, which Turkey among other States participates in, is entrusted with drafting Recommendation on “Terrorists Acting Alone” to be presented to the Committee of Ministers of the Council of Europe. The aim of the Recommendation is to provide guidelines to Member States of the European Council on how to efficiently prevent and suppress this particular modus operandi of terrorism and to share the best practices. The Draft Recommendation prepared by the drafting-group was submitted for the approval of member states at the 33rd Plenary Meeting held by CODEXTER on 22-24 November. The Recommendation, approved by Member States along with the text of the Explanatory Report, is in the process of submission for formal adoption to the Committee of Ministers.

açıklayıcı rapor Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin onayına sunulma aşamasındadır.

Bilindiği üzere, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi tarafından kabul edilen tavsiye kararları ülkeler açısından hukukî bağlayıcılık taşımamakla birlikte, siyasî bağlayıcılığa sahiptir. Bu nedenle, ülkeler hukukî ve idarî anlamda, tavsiye kararlarında yer alan düzenlemelerle uyumlu adımlar atmaya özen göstermektedir.

Söz konusu tavsiye kararında, devletlerin terörizmi önleme ve terörizmle mücadele çabalarında, uluslararası hukuktan, bu kapsamda uluslararası insan hakları hukukundan kaynaklanan yükümlülüklerine aykırı hareket edemeyecekleri vurgulanmıştır. Bu bağlamda, üye devletlerin, tek başına hareket eden teröristler olgusuna yönelik iç hukuk düzenlemelerinde ve uygulamalarında, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ile Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin içtihatlarının yanı sıra diğer uluslararası insan hakları standartlarına uygun hareket etmekle yükümlü olduklarının altı çizilmiştir. Ayrıca, bu olguya yönelik tedbirlerin hukuka uygun ve ölçülü olacağı; cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyaset veya diğer düşünce, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa dâhil olma, mülkiyet, doğum veya diğer statülere dayalı ayrımcı veya hukukun üstünlüğü ilkesini ihlal edecek başka bir biçimde uygulanamayacağı açıkça ifade edilmiştir. Tavsiye kararında benimsenen bu yaklaşım, terörizmle mücadele çabalarında insan hak ve hürriyetlerini ve demokratik ilkeleri ihlal edici tedbirlere başvurmanın, terörizme yol açan radikalleşmeyi besleyeceği öngörüsünü yansıtmaktadır. Zira radikalleşmenin bir türünün bir diğer tür radikalleşmeyi beslediği yadsınamaz bir geçektir. Sistem içinde kendisine yer bulamayan, ırkçı, ayrımcı uygulamalara maruz kalan, eğitim, sağlık, istihdam imkânlarından yoksun bırakılan, bir anlamda ötekileştirilen toplum kesimleri radikal terör örgütlerinin eleman temininde hedef kitle konumundadır. Bu nedenle, devletlerin terörizmle mücadele çabalarında güvenlik ve insan hakları dengesini koruyan bir yaklaşım benimsenmeleri büyük önem arz etmektedir.

Tavsiye kararında, "Tek Başına Hareket Eden Teröristler" kavramı geniş bir çerçevede ele alınmıştır. Söz konusu tanımda, terör eylemleri yönünden Avrupa Konseyi Terörizmin Önlenmesi Sözleşmesi'nin 1. maddesinde tanımlanmış olan terör eylemi referans alınmıştır. Tanımda terör örgütleri ile bağlantı yönünden ikili bir yaklaşım benimsenmiştir. Bu yaklaşım uyarınca, tanım kapsamında yer alan iki grup bulunmaktadır. Bunlardan ilkinde, adı geçen Sözleşmenin 1. maddesinde tanımlanmış olan bir terör eylemini terörist bir teşekküle veya gruba katılmaksızın veya böyle bir teşekkül veya grup tarafından

Recommendations are not legally binding but their adoption by the Committee of Ministers of the Council of Europe constitute a political commitment on part of Member States to act consistently with the legal and administrative principles of the Recommendation.

The Recommendation maintains that States, in their endeavor to prevent and combat terrorism, should comply with the obligations set by international law, specifically those of international human rights law. In this regard, the Recommendation emphasizes that in addressing the phenomenon of terrorists acting alone in their domestic law and practices, Member States should act in accordance with the requirements of the European Convention on Human Rights and case-law of the European Court of Human Rights, as well as other international human rights standards. Furthermore, measures taken on this matter should be proportionate and in accordance with the rule of law. No measure should be applied in a way that is discriminatory as regards sex, race, colour, language, religion, political or other opinion, national or social origin, association with a national minority, property, birth or other status, or in any other way breaches the principle of rule of law. The approach adopted by the Recommendation gives the impression that resorting to such measures that violate human rights and liberties and the principles of democracy in the fight against terrorism will breed radicalization that leads to terrorism. For one cannot deny that one form of radicalization breeds yet another. Socially disappointed persons, those who are exposed to racial and discriminatory behavior, deprived of education, health and employment opportunities, in other words those who are alienated are the primary target for recruitment by extremist terror organizations. For this reason, it is the imperative duty of States to conduct the struggle against terrorism by establishing a proper balance of security needs and human rights.

The Recommendation takes a broader approach to the term "Terrorists Acting Alone". In the said definition, terrorist acts as defined in Article 1 of Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism is taken as reference point. The said definition adopts a dual approach as regards connection with terrorist organizations. According to this approach, two groups fall within the context of the definition. Under the first group, there are individuals who prepare or commit a terrorist offence as defined by Article

teşvik edilmeksizin, talimat, destek almaksızın veya böyle bir teşekkül veya grup ile başka türlü bağlantılı olmaksızın hazırlayan veya işleyen kişiler yer alır. Bu kişiler açıklayıcı raporda, "Gerçek Tek Başına Hareket Eden Teröristler" olarak nitelendirilmektedir. İkinci grubu ise, anılan Sözleşmenin 1. maddesinde tanımlanmış olan bir terör eyleminin hazırlanmasında veya işlenmesinde tek başına hareket etmekle birlikte, internet yolu da dâhil olmak üzere, terörist bir teşekkül veya grup tarafından teşvik edilen, böyle bir grup veya teşekkülden talimat, destek alan veya böyle bir teşekkül veya grup ile başka türlü bağlantılı olan kişiler oluşturur.

Söz konusu tanım uyarınca, terörist bir teşekkül veya örgüt ile hiçbir bağlantısı olmaksızın, bir terör eylemini bizzat hazırlayan ve/veya işleyen kişiler, tek başına hareket eden teröristler olarak nitelendirilmektedir. Ayrıca, terörist bir teşekkül veya örgüt ile gevşek bir bağlantıya sahip olan ve bu teşekkül veya örgüt tarafından yapılan genel bir çağrıya uyarak terör eylemi gerçekleştiren kişiler de bu kapsamda yer almaktadır. Zira bu kişiler, terörist bir teşekkül veya örgütten nadiren destek almakla birlikte, bunlara bağlılığı dolayısıyla bunlar adına terör eylemi gerçekleştirmektedir. Bunların yanı sıra, terörist bir teşekkül veya örgüte katılan ve terör eylemini hazırlama ve/veya işleme hususunda bu teşekkül veya örgütten talimat alan kişiler de tek başına hareket eden teröristler olarak kabul edilmektedir. Zira bu kişiler yetkili makamlar tarafından tespit edilmemek için tek başına hareket eden teröristlerin yöntemleri benimsemekte, terörist teşekkül veya gruptan kişiler ile çok az irtibat kurmakta veya hiç bir irtibat kurmamaktadır.

Avrupa Konseyi üyesi devletlerin terörizmle mücadeleyle yönelik yürürlükteki mevzuatlarının bahse konu tanım ile birebir uyumlu olmayabileceği, bu bağlamda, anılan mevzuatlarda farklı kriterlerin benimsenmiş olabileceği göz ardı edilmemiş ve bu hususa açıklayıcı raporda da yer verilmiştir. Nitekim tavsiye kararları, ülkeler için ulaştırılması önerilen yüksek standartlar belirleyen, yol gösterici nitelikte metinler olma niteliğini haiz bulunmaktadır.

Bahse konu tanımda dikkat çeken bir diğer husus, terörist bir teşekkül veya örgüt ile internet yoluyla bağlantı kurulmasına da yer verilmesidir. Bilindiği üzere, sosyal medya ve internet, terör örgütlerinin mesajlarını duyurmada, terör eyleminin nasıl gerçekleştirileceğine

1 of the mentioned Convention without participating in, or being incited, instructed, supported by, or otherwise linked to, a terrorist association or group. In the explanatory report, these persons are described as "genuine terrorist acting alone". The second group composed of individuals who prepare or commit a terrorist offence as defined by Article 1 of the said Convention while acting alone in the preparation or commission of the terrorist offence are nevertheless incited, instructed, supported by, or otherwise linked to, a terrorist association or group, including through the Internet.

According to the definition, individuals genuinely acting on their own in the preparation and/or commission of terrorist offences, without any links to terrorist associations or groups are defined as terrorists alone. Furthermore, it also includes individuals who, having only a loose or informal connection with terrorist associations or groups, act on a general call made by such associations or groups to commit terrorist offences. These individuals rarely receive any support from a terrorist association or group, but nevertheless pledge allegiance to it and act in its name. In addition to these, individuals who participate in a terrorist association or group and are instructed by it to prepare and/or commit terrorist offences are also defined as terrorists acting alone. As these individuals adopt the modus operandi of a terrorist acting alone and none or very limited contacts and communications with other members of the association or group for reasons of avoiding detection by the competent authorities.

It has not been ruled out that the current legislation of Member States of the Council of Europe for combating terrorism may be incompatible with the said definition and that different criteria may have been adopted in the said legislation. This is included in the Explanatory Report. Hence, the Recommendation is a guide that determines the high standards recommended for countries.

What particularly stands out in the definition is the use of internet to contact a terrorist organization or group. Social media and the internet play a major role in disseminating messages of terrorist organizations, spreading instructions as to how terrorist acts shall be carried out and providing

ilişkin talimatların yayılması ve erişime sunulmasında büyük rol oynamaktadır. Bu nedenle, tavsiye kararında, sosyal medya ve internetin kötüye kullanımının, tek başına hareket eden teröristlerin radikalleşme sürecinde önemli bir faktör olduğuna dikkat çekilmiş; bunu tespit etmeye ve önlemeye yönelik tedbirler öngörülmüştür.

Tavsiye kararında, üye devletler, tek başına hareket eden teröristlerin terör eylemlerini cezalandırmaya yönelik hukukî tedbirler almaya davet edilmektedir. Bilindiği üzere, yabancı terörist savaşçılar ve özellikle bunlardan terör bölgelerinden ülkelerine geri dönenler buldukları ülke için ciddi bir güvenlik tehdidi oluşturmaktadır. Tek başına hareket eden terörist olma potansiyeline sahip bu kişiler, çatışma bölgelerinde aldıkları eğitim, kazandıkları tecrübe ve beceri sebebiyle ölümlü büyük terör eylemleri gerçekleştirme riski taşımaktadır. Bu nedenle, tavsiye kararında bu kişilerin oluşturabilecekleri potansiyel terör tehdidi de dikkate alınarak; tek başına hareket eden teröristler olabilecekleri nispette, bunların da söz konusu hukukî tedbirlerin muhatabı olacağı kabul edilmiştir.

Terörizmin yalnızca cezaî tedbirler öngörülmek suretiyle önlenmesinin mümkün olmadığı açıktır. Bu nedenle, tavsiye kararında, üye devletler sosyal bütünleşmeyi ve diyalogu, hoşgörü ve barış içinde bir arada yaşamayı teşvik eden adımlar atmaya, kapsayıcı eğitimi teşvik etmeye davet edilmektedir.

Diğer taraftan, yalnız devlet kurum ve kuruluşlarının faaliyetleri terörizmle mücadelede için yeterli değildir. Zira etkin bir terörizmle mücadele için sivil toplum ve özel sektörün, özellikle internet hizmeti ve iletişim teknolojisi sağlayıcıların da katılım sağladığı, devlet içinde koordinasyon ve devletlerarası işbirliğine dayanan kapsamlı bir sistemin mevcut olması gerekmektedir. Bu nedenle tavsiye kararında, üye devletlere, böyle bir sistemin tesisine yönelik önemli tavsiyelerde de bulunulmuştur.

Terörizmin görülme şekillerinin, terör eylemlerinde başvurulan yöntemlerin ve terörizme yol açan olguların gelişen ve değişen dünyada günden güne farklılaştığı bilinmektedir. Bu itibarla, terörizmle mücadeleye yönelik tedbirlerin amaca hizmet edebilmesi için zaman içinde gözden geçirilmesi ve ihtiyaç halinde güncellenmesi gerekmektedir. Nitekim tavsiye kararında bu durum göz önüne alınarak, değerlendirme usulü getirilmiştir. Bu usul uyarınca, tavsiye kararından nasıl yararlandırıldığı, kararın amaca hizmet edip etmediği, revizyona ihtiyacı olup olmadığı hususunda üye devletler arasında bilgi paylaşımında bulunulması öngörülmüştür.

widespread access. For this reason, the Recommendation draws attention to the exploitation of social media and the internet as a major factor in the radicalization of terrorists acting alone and envisages measures to detect and prevent it.

In the Recommendation Member States are invited to take legislative measures to criminalize the terrorist acts of terrorists acting alone. As is known, foreign terrorist fighters, especially those returning to their States of origin from conflict zones, pose serious security risks for the country they are in. Those who have the potential to become terrorists acting alone pose the risk of carrying out major deadly terrorist acts with the training they have received in conflict zones, the experience and skills they have acquired. Therefore, taking into account the potential threat posed by these persons the Recommendation considers them to be subject to legal measures, insofar as they could become terrorists acting alone.

It is clear that terrorism cannot be prevented through criminal measures. For this reason, Member States are invited to take steps that promote social inclusion and dialogue, tolerance and peaceful coexistence as well as inclusive education.

On the other hand, the activities of state institutions and organizations alone are not sufficient to combat terrorism. In order to efficiently combat terrorism there needs to be a comprehensive system based on coordination and intergovernmental cooperation that civil society and private sector organizations such as internet service and communication technologies providers participate in. Hence, the Recommendation gives significant advice to Member States for establishing such a system.

Forms of terrorism, methods employed in terrorist acts and the phenomena leading to terrorism differ in today's developing and changing world. In this respect, it is necessary to review and if needed revise measures taken to combat terrorism so that they serve their purpose. Hence, the Recommendation takes this into consideration as it introduces the assessment process. The process consists of the exchange of information between Member States on how they make use of the Recommendation and whether they consider it fit for purpose or possibly in need of revision.

BAKAN GÜL, TRT HABER VE TV 24'TE GÜNDEMİ DEĞERLENDİRDİ

Sayın Gül, 19 Aralık ve 26 Aralık 2017 tarihlerinde TRT Haber ve TV 24 kanallarında canlı yayınında gündeme ilişkin açıklamalarda bulundu. 696 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin (KHK) 121. maddesiyle ilgili tartışmaları değerlendiren Bakan Gül, ABD'de devam eden Hakan Atilla davası ve FETÖ liderinin iade süreci hakkında da bilgi verdi.

ABD'de devam eden Hakan Atilla davasında Hüseyin Korkmaz isminde eski bir polis memurunun şahitlik yaptığı hatırlatılması üzerine Gül, "Gerçekten çok talihsiz bir durum ama fotoğrafı görmek adına da çok önemli bir veri içeriyor. Türkiye'de FETÖ terör örgütü üyeliğinden aranan firari bir şahsa, bir başka yerde mahkemelerin, Amerikan yargısının itibar etmesi o ülke yargısı adına çok düşündürücüdür ve üzücüdür." değerlendirmesinde bulundu. Sayın Gül, "Bu kişiyi siz arıyorsunuz, terör örgütü üyesiymiş, biz bunu Türkiye'ye iade edelim." diye bir tavır içine girilmesi gerekirken, mahkemede ağırlanması, itibar edilmesinin ve maaş bağlanmasının üzücü olduğunu söyledi.

MINISTER GÜL VIEWS CURRENT DEVELOPMENT FOR TRT HABER AND TV 24

Minister Gül viewed current development live on TRT Haber and TV 24 channels on 19 December 2017 and 26 December 2017 respectively. He expressed his views on the much debated Article 121 of the Statutory Decree Nr.696 and gave information about the ongoing Hakan Atilla trial process in the US as well as extradition of the FETO leader to Turkey.

Responding to a question regarding ex police officer Hüseyin Korkmaz, who is a witness of the prosecutor for Hakan Atilla case, he said that it was really unfortunate to note but gives us the opportunity to see the picture as a whole. He said: "If a fugitive person who is accused of being a member of a terrorist organization and hence sued by Turkish Judiciary is called as a reliable witness by an American court, it not only provokes doubts about the trial process but also invites some questions about the respectability of the court itself." He added that "What is expected from them is to admit the fact that he is a fugitive member of the terrorist organization and consequently to decide to extradite him Turkey, and not to receive him as a reliable person, extend him a warm welcome to the court, and put him on the payroll instead, which is only disappointing for us"

FETÖ liderinin iade talebi kapsamında ise, iade için mahkûmiyet kararına gerek olmadığını vurgulayan Gül, şu görüşlere yer verdi:

On the request for the extradition of the FETO leader, he said that there was no need for a court conviction for someone's extradition and further added that:

“İade için somut güçlü bir nedenin, şüphenin olması yeterlidir. Burada çok daha güçlü kanıtlar, deliller olmasına rağmen iade edilmemesi, FETÖ liderinin orada hala barındırılması, terörle mücadele anlamında her iki ülkenin stratejik dostluğunu da zedeleyecek bir tavır. Biz bundan dolayı, Amerikalı mevkidaşımıza da yazdık mektupta, bunlarla ilgili adım atılmasını istedik. İstanbul’da mahkemeler ve savcılıklarca yine bu hususlarla ilgili yakalama ve iade talepleri yapıldı. Ama bu konuda herhangi bir adım atılmadı. Oradaki yargılamanın Türkiye’nin aleyhine olabilecek bir yöne gider mi şeklinde bir çabanın birileri tarafından iletildiğini, yargı mekanizması içinde bir takım güçlerin de etkin olduğunu düşünüyorum. Biz burada, bir şahsın avukatlığını yapmıyoruz, Türkiye’nin çıkarlarıyla ilgili bir hususu savunuyoruz.”

Stratejik dost bir ülkenin, bekasına yönelik tehdit oluşturan bir terör suçlusunu Türkiye’nin asla barındırmayacağını altını çizen Gül, ikili anlaşmalara, terörle mücadele kapsamındaki ortaklık duygusuna dayalı olarak devlet olmanın gerektirdiği saygıyı, terörle mücadele anlamında bir desteği çok haklı bir şekilde beklediklerini söyledi. Gül, iade için dosyaların tamamlandığını, hiçbir eksikliğin olmadığını ve ABD’den gerekli adımın atılmasını beklediklerini bildirdi.

“Suspicion and acceptable evidence are enough reasons for someone’s extradition. In FETO’s leader case however, even though there are stronger evidences for him to be extradited, he is still hosted there. This may hurt friendly strategic relations between our respective countries existing in fight against terrorism. We have already written to our American counterparts and let them know what steps we expect to be taken on their part. Prosecutors and criminal courts in charge in Istanbul have already issued arrest warrants and requested his extradition. Yet no single steps have been taken by the other side. Somehow it comes to my mind if there are some people trying to push the trial process towards a direction which may be detrimental for Turkey. I also suspect that there may be some elements in the judicial mechanism to effect process. Here, we are not defending any particular person but are trying to protect the interests of Turkey.”

Emphasizing the fact that Turkey, on its part, will never offer refuge to a terrorist person who poses a threat to the existence of his strategic partner state and referring to the existing bilateral agreements, Mr. Gül said that Turkey had every right to expect from its partners to take necessary actions to meet the demands of Turkey as well. He also noted that there was nothing missing in the extradition files submitted to the US and it was now time for them to act as a responsible state.

İsak TUNCAY
Daire Başkanı
Head of Department

AVRUPA SUÇ SORUNLARI KOMİTESİ (CDPC)

EUROPEAN COMMITTEE ON CRIME PROBLEMS (CDPC)

Avrupa Suç Sorunları Komitesi (European Committee on Crime Problems / CDPC), Avrupa Konseyi'nin suç önleme ve suç kontrolü alanındaki faaliyetlerini denetleme ve koordine etme amacıyla Bakanlar Komitesi tarafından 1958 yılında kurulmuştur. CDPC toplantılarını Strazburg'daki (Fransa) Avrupa Konseyi (AK) binasında yapmaktadır.

CDPC, sözleşmeler, anlaşmalar, tavsiyeler ve raporlar hazırlamanın yanı sıra hükümetlerarası hukuki işbirliğinde öncelikleri tespit ederek; ceza hukuku, usul hukuku kriminoloji ve suçluların cezalandırılması alanlarında çeşitli faaliyetler ve bunların uygulanmasına ilişkin Bakanlar Komitesine önerilerde bulunmaktadır.

Ayrıca CDPC kriminolojik araştırma konferansları ile cezaevi yöneticileri konferanslarını da organize etmektedir. Her yıl CDPC'nin iki genel kurul toplantısı yapılmaktadır. Bu toplantılara üye devletlerin ulusal delegasyonları, Yerel ve Bölgesel Avrupa Yönetimler Kongresi ile Parlamenterler Meclisi Temsilcileri, Avrupa Birliği Genel Sekreterliği ve Avrupa Komisyonu Temsilcileri, Amerika Birleşik Devletleri, Meksika, Japonya, Vatikan ve Kanada'dan gözlemciler ile hükümetlerarası ve sivil toplum kuruluşlarından gözlemciler katılmaktadır.

CDPC çalışmalarını, Avrupa Konseyi'nin çalışma dilleri olan Fransızca ve İngilizce olarak yürütmektedir.

CDPC'nin Temel Görevleri

Bakanlar Komitesinin yetkisi altında, CDPC'nin temel görevleri; hükümetlerarası adli işbirliğinin öncelikli unsurlarını tespit etme, ceza hukuku, ceza usul hukuku, kriminoloji ve penoloji konularında Bakanlar Komitesine çalışma alanları önerme ve bu konularda faaliyet göstermektir. CDPC bu görevlerini yerine getirirken bilimsel görüşler sunar, bilgi toplar, yetki alanına giren tüm konularda Komite'ye danışmanlık yapar. Bu kapsamda CDPC;

Set up in 1958, the European Committee on Crime Problems (CDPC) was entrusted by the Committee of Ministers the responsibility for overseeing and coordinating the Council of Europe's activities in the field of crime prevention and crime control. The CDPC meets at the headquarters of the Council of Europe in Strasbourg (France).

In addition to elaborating conventions, recommendations and reports, the CDPC identifies priorities for intergovernmental legal co-operation, makes proposals to the Committee of Ministers on activities in the fields of criminal law and procedure, criminology and penology, and implements these activities.

CDPC also organizes criminological research conferences and conferences of directors of prison administration. CDPC holds two plenary sessions annually attended by regional delegations from Member States, representatives of the Congress of Local and Regional Authorities of Europe and of the Parliamentary Assembly, representatives of the Secretariat General for European Union Affairs and European Commission, observers from the United States of America, Mexico, Japan, Vatican City and Canada and from intergovernmental and non-governmental organizations.

The working languages of the CPDC French and English; the official languages of the Council of Europe.

Primary responsibilities of CDPC

Under the authority of the Committee of Ministers, the CDPC's mandate is to identify priority elements for intergovernmental legal cooperation, to propose to the Committee of Ministers areas for action in criminal law and procedure, criminology and penology and to conduct activities in these areas and to advise the Committee, taking due account of relevant transversal perspectives. With this purpose, CDPC is instructed to:

- Modern ceza siyasetinin tayininde Avrupa Konseyi üye Devletleri arasındaki işbirliğini yönetir. Özellikle, ceza hukuku alanında, örgütlü suçla mücadelede hem esasa hem de usule ilişkin ortak normları hazırlar.

- Avrupa Konseyi'nin ceza alanındaki (özellikle iade, cezai istinabe, medicrime, siber suçluluk, karapara aklama, suç mağdurlarının korunması, çocukların cinsel sömürü ve istismara karşı korunması konularında) otuzdan fazla sözleşmesinin işleyişinin takibi sorumluluğunu üstlenir.

- Düzenli aralıklarla sorumluluğu altındaki sözleşmeleri, gerektiğinde bu sözleşmelerle oluşturulmuş organlarla işbirliği de yaparak inceler ve Bakanlar Komitesi'ne rapor hazırlar.

- Ceza infaz alanındaki yasa ve uygulamaların tüm Avrupa'da uyumluluğunun sağlanmasına yönelik çalışmalar yapar. Bu çerçevede, ceza infaz kurallarına ve genç suçluluğa dair Avrupa kuralları ile denetimli serbestliğe dair Avrupa

Konseyi kurallarının ve diğer tavsiyelerin uygulamaya geçirilmesinde üye Devletlere yardım etme sorumluluğunu üstlenir. Araştırma ve inceleme sonucu elde edilmiş verilere dayalı modern ceza siyasetinin hazırlanmasında üye Devletlere yardım etmek için, yıllık ceza istatistiklerinin düzenli olarak toplanmasını gözetir.

- Adalet Bakanları Konferansının hazırlanmasını, gerektiğinde konferanslardan sonra Bakanlar Komitesi'nin aldığı kararların takibini yapmayı üstlenir. Ayrıca Ceza İnfaz Kurumu idarelerinin Yöneticileri Konferanslarında da aynı görevleri yerine getirir.

- Avrupa Konseyi'nin diğer organlarıyla işbirliğini ve bunlarla yapılan etkinlikleri güçlendirir.

- Adli kurum ve araç tasarılarının veya mevcut adli kurumların ve araçların iyileştirilmesi konusunda Bakanlar Komitesince verilen görev gereği ad-hoc komitelerce ve

- steer the legal co-operation among the Council of Europe member states in order to assist member states develop modern penal policies. In particular, it shall develop common standards in the fields of criminal law and preventing and combating organized crime, including both substantive and procedural aspects,

- be responsible for following the functioning of more than 30 Council of Europe Conventions in the criminal law fields (in particular those on extradition, mutual legal assistance, medicrime, cybercrime, money laundering, protection of victims of crime, protection of children against sexual exploitation and and abuse),

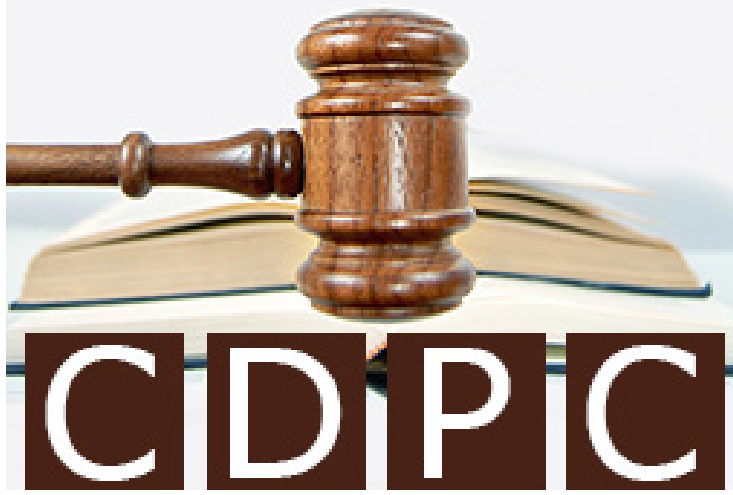
- regularly examine, jointly with other organs related to the conventions when necessary, the conventions under its responsibility and prepare a report for the Committee of Ministers,

- **ensuring harmonized laws and practices of**

execution of sanctions and measures throughout Europe and being responsible for assisting the member states in the implementation of the European Prison Rules, the European Rules for juvenile offenders, the Council of Europe Probation Rules, as well as the other relevant recommendations in the penitentiary field. In order to assist member states develop modern penal policies based on validated data and research, it ensures the regular collection of the annual penal statistics,

- be responsible for the preparation of the Conference of the Ministers of Justice and ensure, as appropriate, the follow-up of any decision taken by the Committee of Ministers subsequent to the Conference. It is similarly responsible for the Conferences of Directors of Prison Administrations,

- **enhance cooperation and transversal activities with other Council of Europe relevant bodies,**

taraf komitelerince hazırlanan tasarıların müzakereleri ve tamamlanmaları için hükümetlerarası bir kadro sağlar.

CDPC'nin Alt Çalışma Grupları ve Bunların Görevleri

CDPC'nin, Cezai Alandaki İşbirliğine Dair Avrupa Sözleşmelerinin İşleyişinden Sorumlu Uzmanlar Komitesi (Committee of Experts on the Operation of European Conventions on Co-Operation in Criminal Matters / PC-OC), Suçluların Cezalandırılması Alanında İşbirliğine İlişkin Konsey (Council for Penological Cooperation / PC-CP) ve CDPC Bürosu (Bureau of European Committee on Crime Problems / CDPC-BU) olmak üzere üç alt çalışma grubu bulunmaktadır.

Gerek Avrupa'daki gerekse Avrupa dışındaki pek çok devletin tarafı olduğu cezai konularda temel kabul edilen bir takım anlaşmalar Avrupa Konseyi tarafından hazırlanmıştır. Bu anlaşmalar suçluların iadesi, cezai konularda karşılıklı adli yardım ve hükümlü nakli gibi işbirliği mekanizmalarını içermektedir. İş bu kabil sözleşmeler ayrıca organize suç, terör ve siber suçlar gibi uluslararası boyutları olan suçları da kapsamaktadır. İşte PC-OC 1981'den bu yana bahsi geçen cezai konularda uluslararası işbirliğini geliştirmek, karşılaşılan sorunlara çözüm bulmak ve Avrupa Konseyi sözleşmelerinin uygulanmasını denetlemek amacıyla üye ve gözlemci devletler ile çeşitli uluslararası örgütlerden ceza hukuku alanında uzman veya eşdeğer statüye sahip katılımcıların bir araya geldiği bir forum olarak hizmet vermektedir. Forumda her bir üye devletin bir oy hakkı vardır.

PC-OC'nin bünyesinde PC-OC- Mod olarak adlandırılan bir alt çalışma grubu vardır. PC-OC önemli gördüğü konuları bu birime havale edip çalışma yapmasını ister. Bahsi geçen konular burada istişare edildikten sonra üst organa (PC-OC) gönderilir.

PC-OC, her yıl Kasım ve Mayıs aylarında olmak üzere 2 toplantı gerçekleştirir, aynı şekilde alt birim olan PC-OC Mod da yılda iki kez toplanır.

CDPC'nin ikinci alt çalışma grubu, PC-CP'dir. PC-CP Haziran 1980'de Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi tarafından CDPC'nin bir danışma organı olarak kurulmuştur. 2011 yılında yapısal değişiklikten sonra PC-CP, yılda bir genel

- provide an intergovernmental setting for the negotiation and finalization of draft legal instruments or draft amendments to existing legal instruments prepared by ad hoc committees and committees of the parties, tasked by the Committee of Minister with elaborating them.

Subordinate Bodies of CPDC and Their Functions

There are three subordinate bodies of CDPC; Committee of Experts on the Operation of European Conventions on Co-Operation in Criminal Matters / PC-OC, Council for Penological Cooperation / PC-CP, Bureau of European Committee on Crime Problems / CDPC-BU.

A series of treaties have been negotiated within the Council of Europe which establish a common basis for co-operation in criminal matters across Europe and beyond. These treaties cover such co-operation mechanisms as extradition, mutual legal assistance and the transfer of sentenced persons, but they also address specific forms of crime which more often than others have a trans-border dimension, such as organized crime, terrorism and cyber-crime. PC-OC is the forum in which, since 1981, experts from all member and observer states and organizations come together to elaborate ways to improve international co-operation in criminal matters and identify solutions to practical problems encountered in the application of Council of Europe Conventions in this field.

PC-OC-Mod is a subordinate body under PC-OC. PC-OC refers issues regarded as significant to this unit and requires its study. The said activities will be consulted and then sent to a higher body (PC-OC)

The PC-OC meets twice each year in November and May. It's subordinate body, PC-OC Mod also holds two meetings annually.

The second subordinate body of CDPC is PC-CP. PC-CP was created by the Committee of Ministers of the European Council in June 1980 as an advisory body to CDPC. Since the structural changes in 2011 the PC-CP has become a subordinate body to the CDPC holding one plenary meeting per year. It has a Working Group composed of nine

toplantı düzenleyen CDPC'ye bağlı bir alt birim olarak çalışmaya başlamıştır.

PC-CP'nin, kişisel nitelikleri CDPC tarafından belirlenen dokuz üyeden oluşan bir çalışma grubu bulunmaktadır. Bu çalışma grubu, yılda dört kez toplanır ve cezaevi idarelerinin üst düzey yöneticilerinden, hürriyeti bağlayıcı olmayan yaptırım ve tedbirlerin uygulanmasından sorumlu üst düzey temsilcilerden veya penolojik sorunlarla ilgili araştırmacı ve uzmanlardan oluşur.

PC-CP, standart belirleme metinleri, raporlar ve görüş taslakları hazırlarken, cezaevi uygulaması ve Bakanlar Komitesi tarafından kabul edilen denetimli serbestlikle ilgili tavsiyeler hakkında bilgi toplar, ceza infaz kurumlarıyla ve hürriyeti bağlayıcı olmayan yaptırım ve tedbirlere ilişkin yıllık istatistiki

verilerin toplanmasını denetler, 47 üye devletin hapisane ve denetimli serbestlik hizmetlerinin yöneticileri için toplantılar ve üst düzey konferanslar düzenler.

CDPC'nin istişari nitelikte bir alt kurulu olan PC-CP, daha insancıl ve sosyal olarak daha etkin cezaevlerinin desteklenmesinde eşsiz bir deneyim sahibidir. Avrupa Cezaevleri Kurallarının yanı sıra cezaevi personelinin eğitimi, cezaevlerinde sağlık koşulları ve aşırı kalabalığa ilişkin çeşitli konularda pek çok tavsiye kabul edilmiştir. Bu bağlamda PC-CP, anılan hukuki dokümanları hazırlamakla görevlidir.

CDPC'nin üçüncü alt çalışma grubu olan CDPC-BU bir başkan ve diğer sekiz üyeden oluşmaktadır. Büro üyeleri dört yıllığına atanmakta olup CDPC'nin yukarıda sayılan faaliyetlerini yürütmekle görevlidir. CDPC gerektiğinde uzman ve danışmanların katılım ve yardımına da başvurabilir.

members who are elected in their personal capacity by the CDPC. The Working Group meet four times a year and these are high-level representatives of prison administrations or of services entrusted with the implementation of non-custodial sanctions or measures or researchers or other experts having a thorough knowledge of penological questions.

The PC-CP drafts standard-setting texts, reports, opinions, collects information regarding the implementation by the

prison and probation services of the relevant recommendations adopted by the Committee of Ministers, supervises the annual collection of statistical data related to prisons and to non-custodial sanctions and measures, organizes meetings and high

level conferences of the Directors of prison and probation services of the 47 member states.

As an advisory sub-committee to CDPC, has played a pioneering role and has a unique role in promoting humane and socially effective penal sanctions and measures. To this end, a number of legal instruments have been adopted, namely European Prison Rules, education of prison staff, health care in prison and prison overcrowding. PC-CP brings together these legal instruments.

CDPC-BU, the third subordinate body of CDPC is composed of a President and eight members. The members are appointed for a term of four years and are responsible for carrying out the abovementioned activities.

When necessary, CDPC may request the participation and assistance of experts and advisors .

BAKAN YARDIMCISI UÇAR KATAR HUKUK FORUMUNA KATILDI

DEPUTY MINISTER UÇAR ATTENDS QATAR LAW FORUM

Bakan Yardımcımız Sayın Bilal UÇAR, Katar Başsavcısı Sayın Dr. Ali Bin Fetais Al Marri'nin davetine icaben, 11-12 Kasım 2017 tarihlerinde, Doha'da düzenlenen 2017 Katar Hukuk Forumu'na katıldı. Sayın Uçar'a, Özel Kalem Müdürü Muhammed Yasir Demirdöğen, Genel Müdürlüğümüz Genel Müdür Yardımcısı Kasım Çiçek ve tetkik hâkimi Bahattin Emre'de eşlik etmişlerdir.

Hukuk Forumunun gündemi yolsuzlukla mücadele, yerlerinden edilmiş insanlar ve modern kölelik konularına ayrılmıştır.

Responding to invitation of Mr. Ali Bin Fetais Al Marri, the Attorney General of the State of Qatar, Deputy Minister Mr.

Bilal Uçar attended the Qatar Law Forum held in Doha on 11-12 November. Private Secretary Muhammed Yasir Demirdöğen, Deputy Director General for International Law and Foreign Relations Kasım Çiçek and Judge-Rapporteur Bahattin Emre accompanied Mr. Uçar. The Law Forum was devoted to topics in the fields

of combating corruption, displaced persons and modern-day slavery.

UKRAYNA BAŞSAVCISININ BAKANLIĞIMIZI ZİYARETİ

CHIEF PUBLIC PROSECUTOR OF UKRAINE VISITS THE MINISTRY

Ukrayna Ülke Başsavcısı Sayın Yurii LUTSENKO, aralarında Devlet Başkanı'nın Kırım Tatar Halkıyla İlgili İşlerden Sorumlu Temsilcisi ve Ukrayna Parlamentosu Milletvekili Sayın Mustafa Abdülcemil KIRIMOĞLU'nun da bulunduğu heyet ile birlikte 26 Eylül 2017 tarihinde Bakanlığımızı ziyaret etmiştir. Konuk Başsavcı ile Bakan Yardımcımız Sayın Bilal UÇAR başkanlığında gerçekleştirilen heyetler arası görüşmede iki ülke arasındaki adli yardımlaşma ve ikili ilişkiler ele alınmıştır.

Chief Public Prosecutor of Ukraine, Mr. Yurii LUTSENKO, accompanied by a delegation comprised of the Head of State's representative of the Crimean Tatar People and Ukrainian Parliament member Mr. Mustafa Abdülcemil

Kırımoglu, paid a courtesy visit to the Ministry of Justice on 26 September 2017.

In the meeting chaired by the Chief Public Prosecutor and Deputy Minister of Justice, Bilal Uçar judicial assistance and bilateral relations of mutual concern were addressed.

A dinner was organised by Minister Abdulhamit Gül

Ayrıca, Bakanımız Abdulhamit GÜL tarafından Ukrayna Ülke Başsavcısı onuruna Gölbaşı Hâkimevinde akşam yemeği verilmiştir.

in honour of the Chief Public Prosecutor of Ukraine at the Gölbaşı Hakimevi (Judge's Guesthouse in Gölbaşı).

GÜRCİSTAN ADALET VE ADLİ YARDIMLAŞMA SİSTEMİ

GEORGIA'S LEGAL AND JUDICIAL ASSISTANCE SYSTEM

Nursal ERDEM

Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

Gürcistan'da yargı bağımsızlığı Gürcistan Anayasası ile güvence altına alınmış olup, yargı yetkisi bağımsız mahkemelerce kullanılır. 2005 yılında gerçekleştirilen yargı reformu sonrasında yargı görevi, Şehir Mahkemeleri, Temyiz Mahkemesi, Yüksek Mahkeme ve Anayasa Mahkemesi tarafından yürütülmektedir. Gürcistan'da özel veya olağanüstü yetkili mahkeme bulunmamaktadır.

Davaların görüldüğü ilk derece mahkemeler Şehir Mahkemeleridir. Üst mahkeme olan Temyiz Mahkemesi alt mahkemeleri denetleme görevini yerine getirmektedir. Nitekim, ilk derece mahkemelerince verilen ve kesin olmayan hüküm ve kararlara karşı İstinaf Mahkemesine başvurulmaktadır. Tiflis'te ve Kutaisi'de olmak üzere iki adet İstinaf Mahkemesi bulunmaktadır.

Başkent Tiflis'te bulunan ve 2005 yılında kurulan Yüksek Mahkeme (Yargıtay muadili) ise davalara ilişkin nihai kararın alındığı mahkemedir. Yüksek Mahkeme Başkanı ve üyeleri, Cumhurbaşkanının önerisi üzerine Parlamento tarafından çoğunluk kararıyla seçilir. Görev süresi en az 10 yıldır. Dokunulmazlık sahibi olan Yüksek Mahkeme üyelerinin gözaltına alınmaları, tutuklanmaları, ev, işyeri ve araçlarının aranması, suçüstü durumları haricinde, Parlamento'nun iznine tabidir.

1996 yılında kurulan, 2002 yılında reforme edilen ve 5 Temmuz 2007 tarihinde başkent Tiflis'ten Batum'a taşınan Anayasa Mahkemesi, Gürcistan'daki en üst yargı organıdır. Anayasa Mahkemesi, yasaların, uluslararası anlaşmaların ve diğer resmi belge ve sözleşmelerin Anayasaya uygunluğunu denetlemektedir. Anayasa Mahkemesi, Anayasa'nın üstünlüğünün ve kuvvetler ayrılığının

Judicial independence in Georgia is secured by the Georgian Constitution. Judicial power is exercised by independent courts. Subsequent to the legal reform in 2005, jurisdiction is executed by Municipal Courts, Court of Appeals, Supreme Court and the Constitutional Court. There are no courts endowed with special or extraordinary power.

Cases are initially brought to municipal courts which are courts of first instance. The Court of Appeal, which is the highest court within the hierarchy of courts, oversees administration of justice at courts of first instance. Thus, an appeal can be made to the Court of Appeal against provisional or final judgments and decisions by courts of first instance. There are two Courts of Appeal in Tbilisi and Kutaisi.

The Supreme Court established in 2005 in capital Tbilisi is the court the ultimate decision-maker (equivalent to the Court of Cassation). The chief judge and members of the Supreme Court are elected by the majority vote of the Parliament upon the proposal of the President and are appointed for a 10 year term. The detention, arrest and raiding of homes, office and vehicle of members of the Supreme Court, who are accorded impunity, is subject to the permission of the Parliament except when caught in the act.

The Constitutional Court of Georgia was established in 1996, undergone reformation in 2002 and relocated from capital Tbilisi to Batumi on the 5th of July 2007. It is the judicial body with the highest significance in Georgia. The Constitutional Court oversees that laws, international agreements and other official instrument and conventions conform to the constitution. The Constitutional Court, secures the supremacy of the constitution and the

gözetilmesi ile insan hak ve özgürlüklerini güvence altına alır. Anayasa Mahkemesinin kararı nihai olup, temyiz veya incelemeye tabi tutulamaz. Gürcistan Anayasası tarafından güvence altına alınan hak ve özgürlüklerin ihlal edilmesi durumunda Anayasa Mahkemesine bireysel başvuru hakkı bulunmaktadır. Anayasa Mahkemesi, biri başkan olmak üzere toplam dokuz üyeden oluşur. Anayasa Mahkemesi üyelerinin seçim sürecinde de kuvvetler ayrılığına verilen önem göze çarpmaktadır. Dokuz üyenin üçü Gürcistan Cumhurbaşkanı (yürütme), üçü Parlamento (yasama) ve üçü de Yüksek Mahkeme tarafından atanır. Anayasa Mahkemesi Başkanı, Cumhurbaşkanı, Parlamento ve Yüksek Mahkeme Başkanı'nın ortak iradesiyle aday gösterilir, üyeler tarafından bir defalığına ve 5 yıllık süre için seçilir.

Yargı sisteminin idaresinden sorumlu organ

Yüksek Adalet Konseyi

(Hakimler ve Savcılar Kurulu muadili) olup,

Konsey, bütçe çalışmaları,

hakim ve savcı atamaları

ve disiplin soruşturmaları gibi

görevleri yerine getirir. Yüksek Adalet Konseyi'ne

Yüksek Mahkeme Başkanı başkanlık eder. 15 üyeden oluşan Konsey'in 8 üyesi Gürcistan'daki yerel mahkeme hakimleri tarafından seçilir. 2 üye Devlet başkanı, 3 üye ise Parlamento tarafından seçilir. Yüksek mahkeme başkanı ve Parlamento Hukuk Komitesi Başkanı ise doğal üyelerdir. Üyelerin görev süresi 4 yıl ile sınırlanmıştır.

Gürcistan Başsavcısı, Adalet Bakanı'nın önerdiği üç isim arasından Savcılar Konseyince yapılan oylama neticesinde, hükümetin ve parlamentonun da onayıyla altı yıllık bir süre için seçilir. Başsavcı, sözkonusu göreve iki defa üst üste seçilemez. Savcılar, Başsavcı tarafından atanır ve görevden alınırlar. Başsavcı, soruşturma ve kovuşturma

separation of powers, human rights and freedoms. The rulings of the Constitutional Court is absolute and is neither subject to appeal nor examination. In the event of the violation of rights and freedoms secured by the Constitution of Georgia, right to individual application is granted. The Constitutional Court is composed of a President and nine members. The Constitutional Court upholds the separation of powers by its election of members. Three of the nine members are appointed by the President of Georgia (legislative), three by the Parliament (executive) and three by the Supreme Court. A candidate is nominated with the joint will of the President of the Constitutional Court, the President, Parliament and the President of the Supreme Court, and is elected by the members for a non-renewable 5 year term.

The High Council of Justice (equivalent to Council of Judges and Prosecutors) is entrusted with duties such as the administration of the legal system and fulfills budgetary work, appointments of judges and prosecutors and disciplinary proceedings.

The President of the Supreme Court presides over the High Council of Justice Court. 8 of the 15 members of the Council are appointed by the judges of local courts in Georgia. 2 members are elected by the President and 3 by the Parliament. The president of the Supreme Court and the President of the Legal Issues Committee of the Parliament of Georgia are ex officio members. Members may hold office for a period of 4 years.

The Chief Prosecutor of Georgia is elected, from among the three persons proposed by the Minister of Justice and subsequent to the vote of Council of Prosecutors, for a six year term with the approval of the government and parliament. The Chief Prosecutor may not be elected

aşamasındaki yargısal işlemlerin ulusal mevzuata uygun yürütülmesinden sorumludur. Başsavcının görevlendirmesi ile savcılar ülkemizde olduğu gibi ceza davalarına taraf olarak katılır. Ayrıca, Başsavcının uluslararası adli yardımlaşma işlemlerinde merkezi makam rolü bulunmaktadır.

Uluslararası adli yardımlaşma işlemlerinde Gürcistan Adalet Bakanlığı merkezi makam olarak görev yapmakta olup, merkezi makam adına bu görev, Başsavcılık Ofisi tarafından yerine getirilir. Hukuk ve ceza alanındaki tüm uluslararası adli yardımlaşma talepleri bu Ofise gönderilir. Başsavcılık Ofisi, ilk incelemesini yaptıktan sonra gereği için talepleri yerel adli mercilere iletir. Benzer şekilde, mahkeme ve savcılıklar tarafından gönderilen talepler, Başsavcılık Ofisi tarafından ilgili ülke makamlarına iletilir. Adalet Bakanı, suçluların iadesi ve hükümlü nakli işlemlerinde son sözü söyleyen onay makamı konumundadır.

Gürcistan, Ceza İşlerinde Karşılıklı Adli Yardım Avrupa Sözleşmesi, Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi ve Hükümlülerin Nakline Dair Sözleşme başta olmak üzere Avrupa Konseyi'nin cezai alandaki bir çok sözleşmesine taraftır. Ayrıca, Gürcistan'ın, cezai alanda adli yardımlaşma, suçluların iadesi ve hükümlü nakli alanında bazı devletlerle imzaladığı ikili anlaşmaları bulunmaktadır. Uluslararası adli yardımlaşma işlemleri, 2010 yılında yürürlüğe giren ve uluslararası adli işbirliğinin usul ve esaslarının düzenlendiği "Cezai Konularda Uluslararası İşbirliği Kanunu" çerçevesinde yürütülmektedir.

Gürcistan makamlarına hitaben düzenlenen adli yardımlaşma taleplerinin diplomatik kanaldan gönderilmesi zorunluluğu bulunmamaktadır. Doğrudan Merkezi makam aracılığıyla gönderilebilecek talepler, acil durumlarda Interpol veya mail yoluyla da kabul edilmektedir. Adli yardımlaşma talepleri, Gürcüce, İngilizce ve Rusça dillerinde gönderilebilmektedir.

successively for the appointment. Chief Prosecutors have the authority to appoint and dismiss prosecutors. **The Chief Prosecutor ensures that judicial procedures in the investigation and prosecution stage are performed in compliance with national regulations.** Appointed by the Chief Prosecutor, prosecutors intervene as party to criminal proceedings, as is the case in Turkey.

The Minister of Justice of Georgia holds office as the central authority in matters of international judicial assistance and the Office of the Chief Public Prosecutor fulfils its duties on behalf of the central authority. All international requests for judicial assistance in legal and penal matters are sent to the Office of the Chief Public Prosecutor. After an initial examination, the Office of the Public Prosecutor transmits the requests for further action to the local judicial authorities. In a similar vein, requests sent by courts and prosecution offices is transmitted to concerned state authorities by the Office of the Public Prosecutor. The Minister of Justice is the approving authority on procedures of extradition and transfer of sentenced persons.

Georgia is party to a number of conventions in the criminal field, such as the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, European Convention on Extradition and Convention on the Transfer of Sentenced Persons. Georgia has also signed bilateral agreements with a number of States in the criminal field, extradition and transfer of sentenced persons. Procedures in judicial assistance with foreign countries are carried out within the framework of the Law on "Judicial Cooperation with Foreign Countries in the Criminal Field" which took effect in 2010, regulating both substantive and procedural aspects of judicial co-operation.

Requests for judicial assistance addressed to Georgian authorities are not obligated to be sent through the diplomatic channel. Requests that are sent directly through the central authority may also be made, in case of urgency, through Interpol or mail. Requests for judicial assistance may be made in Georgian, English and Russian.

BAKANLIĞIMIZ HEYETİNİN KIRGIZİSTAN ZİYARETİ

Müsteşar Yardımcısı Sayın Musa HEYBET başkanlığında, Genel Müdür Yardımcısı Sayın Ahmet BAŞARAN ve Tetkik Hâkimi Mutlu İlker BELGİN'den oluşan Bakanlığımız heyeti, 27-29 Kasım 2017 tarihlerinde Kırgızistan'a çalışma ziyareti gerçekleştirmiştir. Kırgızistan Adalet Bakanlığında gerçekleştirilen toplantıda Kırgız heyetine, Kırgızistan Adalet Bakanı Uran AKHMETOV başkanlık etmiştir. Heyetler arası yapılan görüşmelerde Türkiye ve Kırgızistan arasındaki ikili adli işbirliğinin geliştirilmesi ve özellikle terör suçlarının iadesi konuları görüşülmüştür.

DELEGATION FROM THE MINISTRY VISITS KYRGYZSTAN

A delegation, under the chairmanship of Deputy Undersecretary Musa HEYBET, composed of Deputy Director General Mr. Ahmet BAŞARAN and Judge-Rapporteur Mutlu İlker BELGİN paid a working visit to Kyrgyzstan on 27-29 November.

Uran AKHMETOV, Minister of Justice of Kyrgyzstan, chaired the meeting held at the Ministry of Justice of Kyrgyzstan. The delegations of Turkey and Kyrgyzstan exchanged views on further enhancing bilateral judicial cooperation between their respective countries, as well as extradition of terrorist offenders.

ARNAVUTLUK HAKİMLİK OKULU HEYETİ BAKANLIĞIMIZI ZİYARET ETTİ

A DELEGATION FROM ALBANIA SCHOOL OF MAGISTRATES VISITS THE MINISTRY

Arnavutluk Yargıçlık Okulu eğitici ve yöneticileri ile hakim-savcı adaylarından oluşan heyet 16 Ekim 2017 tarihinde Bakanlığımıza bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Konuk heyet Müsteşar Yardımcımız Sayın Musa HEYBET tarafından kabul edilmiş ve adli konularda fikir alışverişinde bulunulmuştur.

A delegation from Albanian School of Judiciary/ Magistrates, composed of its trainers and administrators and prospective judges and prosecutors, paid a courtesy visit to Deputy Undersecretary of the Ministry, Musa Heybet on 16 October 2017.

Mr. Heybet welcomed the delegation and exchanged views with them on judicial matters of mutual concern.

ULUSLARARASI CEZA İSTİNABE TALEPLERİNDE HAZIR BULUNMA

THE RIGHT TO BE PRESENT DURING INTERNATIONAL ROGATORY REQUESTS

Güray GÜÇLÜ
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

Bir ceza yargılamasında tarafların duruşmada hazır bulunması temel ilkelerdendir. İddia ve savunmanın doğrudan doğruya karşı karşıya gelmesi ve yüz yüzelik prensibinin bir sonucudur. Ceza muhakemesi ilkelerinden olan yüz yüzelik ilkesi, tarafların ve özellikle sanığın ceza davalarında duruşmada hazır bulunmasını, sanığın hakkındaki iddiaların niteliğini ve sebebini doğrudan doğruya öğrenme hakkı bulunduğunu ifade etmektedir.

Oysa uluslararası ceza istinabe işlemleri için hazır bulunma teknik anlamda bünyesinde bazı zorlukları barındırır. Şöyle ki, talep eden taraf bir ceza yargılaması çerçevesinde, başka bir ülkenin yetkili adli mercileri vasıtasıyla bir ceza muhakemesi işleminin gerçekleştirilmesini istemektedir. Bu noktada, talep eden tarafın talep edilen tarafta yapılmasını istediği adli işlemin seyrini ve nasıl yapıldığını temsilcileri vasıtası ile takip etmesi durumu ortaya çıkmaktadır.

Hukuk terminolojisinde “hazır bulunma hakkı” olarak adlandırılan bu işlemde, esasen talep edilen bir adli istinabe işlemine müdahale değil aksine bir gözlem, izleme ve takip ile sınırlı bir hak ve durum söz konusudur.

Uluslararası hukuk mevzuatında hazır bulunma işlemleri 13 Aralık 1957 tarihinde imzalanan Ceza İşlerinde Karşılıklı Adli Yardımlaşma Avrupa Sözleşmesinin 4 üncü maddesinde yer almaktadır. Bu maddede hazır bulunma hakkına ilişkin olarak “... *Talep edilen Tarafın muvafakati halinde, görevliler ve ilgili kişiler talebin yerine getirilmesi sırasında hazır bulunabilirler.*” şeklinde düzenleme yapılmıştır.

It is an essential principle that parties be present during a criminal procedure. This is due to the direct confrontation of prosecutor and defendant and the principle of “face to face”. The principle of “face to face”, one of the principles of Criminal procedure, means that parties and in particular, the suspect be present during the criminal proceedings and that the suspect has the right to know the nature and cause of the accusation.

In international legal assistance procedures, being present bears some technical drawbacks. Namely, the requesting party wishes to carry out a criminal procedure by means of the competent judicial authorities of another country within the framework of a criminal proceeding. Then, there arises the issue of requesting party's monitoring the proceeding and how it is carried out by the requested party through their representatives.

This process, known in law as the “right to be present” does not intervene in the judicial process that is requested, but is rather a right and situation limited to observation, monitoring and follow up.

The proceedings for the right to be present in the regulations of international law are included in Article 4 of the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters signed on 13 December 1957. Regulation has been made in this Article, with regard to the right to be present, states “Officials and interested persons may be present if the requested Party consents.”

Ülkemiz mevzuatına baktığımızda ise hazır bulunma, 23/04/2016 tarih ve 6706 sayılı “Cezaî Konularda Uluslararası Adli İş Birliği Kanunu” hükümleri içerisinde düzenlenmiştir. Anılan Kanunun 7 nci maddesinin “c” bendinde “Adli yardımlaşma talebine konu işlemin yerine getirilmesi sırasında hazır bulunma talebinde bulunulabilir.” ve 8 inci maddesinin “e” bendinde “Adli yardımlaşma talebine konu işlemin yerine getirilmesi sırasında yabancı adli merciler, Türk adli mercileri

önünde hazır bulunma talebinde

bulunabilir. Talep, uygun görülmesi

hâlinde yerine getirilir.”

hükümleri yer almaktadır.

Görüleceği üzere, gerek uluslararası mevzuatta ve gerekse iç hukukta talep eden tarafın, icra edilmesini istediği ceza muhakemesi

işlemlerinin yerine

getirilmesinde hazır

bulunma talebi yapma hakkı

bulunmaktadır. Şu kadar ki, talep

edilen taraf, talebin uygunluğuna ve niteliğine göre

bunun yerine getirilip getirilmeyeceği konusunda son sözü söyleme yetkisine sahiptir. Dolayısıyla uluslararası ceza istinabe işlemlerinde hazır bulunma hakkının yerine getirilmesinde asıl yetkili makam talep edilen taraftır.

Yukarıda yapılan açıklamalardan da anlaşılacağı üzere hazır bulunma hakkı, bir ceza muhakemesi işleminin yerine getirilmesinde talep edilen tarafça verilen izin ölçüsünde bir refakat ve gözlem-izleme faaliyeti niteliği taşımaktadır. Aksi düşünce, talebin nasıl yerine

The right to be present is arranged in Turkish legislation under the provisions of Law No.6706 on “International Judicial Cooperation in Criminal Matters” dated 23/04/2016.

The provisions “to be present during the execution of the proceeding subject to the request for legal assistance may be requested” in subparagraph “c” of Article 7 and “foreign judicial authorities may request to be present during the execution of the proceeding within the scope of the

request for legal assistance, The request shall be

fulfilled if considered appropriate” in

subparagraph “e” of Article 8 are

included in the said law.

In international

regulations as well as

in national law, the

requesting party may

request for presence

during those criminal

proceedings which the

party wants to be executed,

so that the requested party has

the authority to final say, according

to the appropriateness and nature of the request,

about whether the request may be fulfilled or not. Hence,

the requested party is the original authority for fulfilling

the right to be present in international criminal procedures.

As elucidated above, the right to be present bears the

characteristic of accompaniment and observation-

monitoring in so far as granted by the requested party for a

criminal procedure to be fulfilled. A contrary opinion would

mean a right to intervene in how the request is carried

out and that the criminal proceedings is carried out by the

getirildiğine ilişkin bir müdahale hakkı ve söz konusu ceza muhakemesi işleminin talep eden devlet yetkililerince yapılması anlamına gelir ki, bu durumun devletlerin yargı egemenliğinin ihlalini oluşturacağı açıktır.

Diğer yandan, adli yardımlaşma talebinin yerine getirilmesinde görüntülü ve sesli iletişim tekniğinin kullanılması Ülkemize hem iç hukukumuz açısından 6706 sayılı Kanunda, hem de geçtiğimiz yıl onaylanıp yürürlüğe giren Ceza İşlerinde Karşılıklı Adli Yardımlaşma Avrupa Sözleşmesinin Ek 2 numaralı Protokolünde yer almıştır. Görüntülü ve sesli iletişim tekniğinin kullanılması suretiyle gerçekleştirilmesi istenen işlemler, yerine getiren devletin yetkili makam veya mercilerinin yönetimi altında ve bu devletin hukuku uyarınca yürütülür.

Söz konusu yöntemin kullanıldığı durumlarda da hazır bulunma talepleri mümkündür. Bununla birlikte söz konusu istinabe işlemi eğer sesli ve görüntülü iletişim tekniğinin kullanılması suretiyle yerine getirilse bile, bu işlem talep eden devletin adli mercilerinin yönetimi altında ve bu devletin hukuku uyarınca gerçekleştirilir.

Sonuç olarak, hazır bulunma hakkı giderek artan adli işbirliği taleplerinin yerine getirilmesinde sıkça kullanılan ve yaygınlaşan bir hak ve yetkidir. Bu durum, adli işbirliğinin kalitesini ve güvenilirliğinin artırması açısından önem taşımaktadır. Ülkeler bu taleplere müteakibliyet çerçevesinde sıcak bakmaktadırlar.

authorities of the requesting state, which will obviously impair the independence of the judiciary of states.

On the other hand, the use of audiovisual communication technique in carrying out requests for judicial assistance has been included in Turkish Law No. 6706 and in the 2nd additional protocol of the European Convention on Mutual Legal Assistance in Criminal Matters which was ratified and enacted the past year. Proceedings which require the use of audiovisual communication technique shall

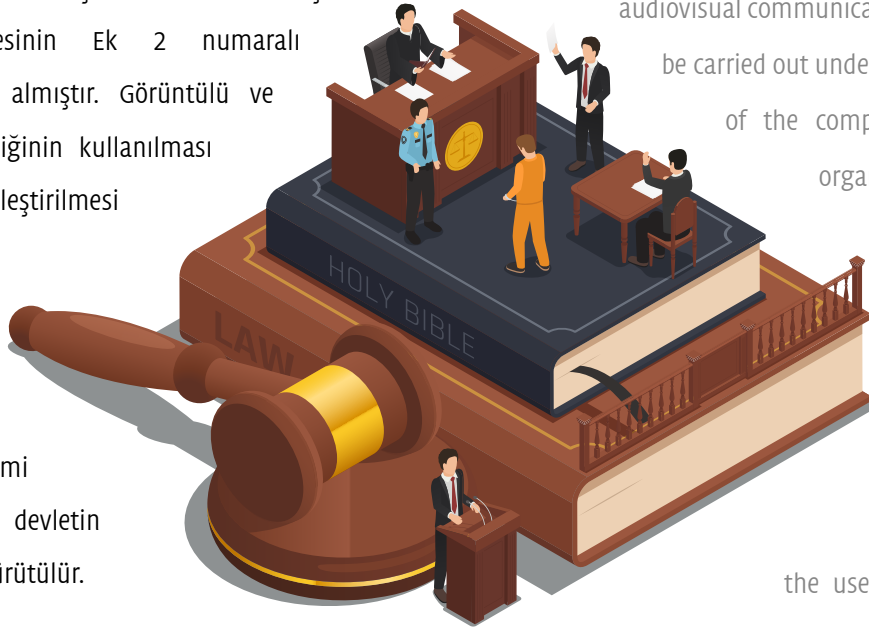
be carried out under the administration of the competent authority or organs of the executing state and law of that state.

Requests for the right to be present can also be made in the use of the above said

method. However, even if the said judicial assistance process is fulfilled through

the use of audiovisual communication technique, this process is carried out under the administration of the judicial authorities of the requesting state and the law of that state.

The right to be present is a frequent and widely used right and power in carrying out the growing requests for judicial cooperation. This is vital in increasing the quality and reliability of judicial cooperation. Countries are welcoming these requests within the framework of reciprocity.

İRAN İLE İKİNCİ ORTAK YÜRÜTME KOMİTESİ TOPLANTISI

İRAN AND TURKEY HOLD SECOND JOINT COMMITTEE MEETING

İran ile Ülkemiz arasındaki 2. Ortak Yürütme Komitesi Toplantısı 27 Aralık 2017 tarihinde Ankara'da yapılmıştır. Heyetimize Müsteşar Yardımcısı Sayın Musa HEYBET, İran Heyetine ise Adalet Bakanlığı Bakan Yardımcısı Danışmanı Sayın Seyed Kamal ABDOLLI ASL başkanlık etmiştir.

Turkey-Iran 2nd Joint Committee Meeting was held in Ankara on December, 27 2017. The meeting was held with the participation of the delegation chaired by Deputy Undersecretary Mr. Musa HEYBET and Mr. Seyed Kamal ABDOLLI ASL, Advisor to Deputy Minister of Ministry of Justice and his accompanying delegation.

İki ülke arasında adli alandaki mevcut işbirliğinin geliştirilmesinin önemine vurgu yapılan ziyaret kapsamında terörizmle mücadele başta olmak üzere çeşitli konularda karşılıklı görüş alışverişinde bulunulmuştur.

In the meeting, HEYBET and ABDOLLI ASL laid emphasis on further developing ongoing judicial cooperation between Iran and Turkey and exchanged, along other matters, mutual views on combating terrorism among their respective countries.

UKRAYNA SAVCILIK AKADEMİSİ HEYETİNİN ZİYARETİ

VISIT OF THE NATIONAL DELEGATION FROM PROSECUTION ACADEMY OF UKRAINE

Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürü Dr. Harun MERT, Ukrayna Savcılık Akademisi Başkan Yardımcısı Oleksandr TOLOCHKO ve beraberindeki heyeti 12 Eylül 2017 tarihinde kabul etmiştir.

Görüşmede, iki ülke arasındaki çeşitli adli konular ele alınarak karşılıklı görüş alışverişinde bulunulmuştur.

General Director for International Law and Foreign Relations, Dr. Harun MERT received Deputy President of the National Prosecution Academy of Ukraine Oleksandr TOLOCHKO and its accompanying delegation on 12 September 2017.

During the meeting, views on judicial matters were addressed and exchanged between the two countries.

ULUSLARARASI İSTANBUL HUKUK KONGRESİ'NDE YAPILAN SUNUMLAR KİTAPLAŞTIRILDI

Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın himayelerinde 17-19 Ekim 2016 tarihlerinde İstanbul Çırağan Sarayı'nda gerçekleştirilen "Uluslararası İstanbul Hukuk Kongresi" sırasında yapılan sunumlar Bakanlığımızca kitap haline getirilerek yayınlanmıştır.

Bu şekilde, güncel ve uluslararası hukukî konuların ele alındığı ve alanında uzman hukukçuların görüşleri, farklı ülke uygulamaları ve çözüm önerilerini yansıtan fikir ve beyanlar, yazılı hale getirilerek ulusal ve uluslararası camianın ortak istifadesine sunulmuştur.

Kitabın başlangıç kısmında Sayın Cumhurbaşkanımız, Adalet Bakanımız ve konuk ülkeler adına üç ülke adalet bakanı tarafından yapılan açılış konuşmalarına yer verilmiştir. Kitapta; Kongre'de yapılan sunumların, Türkçe ve İngilizce tercümeleri bulunmaktadır. Ayrıca, eğer sunum başka bir dilde yapılmışsa, Kitapta sunumun yapıldığı orijinal dilde de tebliğ metnine yer verilmiştir. Böylece bazı sunumların, Türkçe ve İngilizcenin yanı sıra, Rusça, Arapça veya Macarca metinlerine ulaşmak da mümkündür.

Kitabın son kısmında Kongre'de yapılan müzakereler ile değerlendirmeler neticesinde mutabık kalınarak kabul edilen sonuç bildirgesine, Kongre'de yapılan oturumların ve Kongre dışında gerçekleştirilen sosyal etkinliklerin fotoğraflarına ve çekilen aile fotoğrafına yer verilmiştir.

PRESENTATIONS OF THE INTERNATIONAL İSTANBUL LAW CONGRESS HAS BEEN PUBLISHED

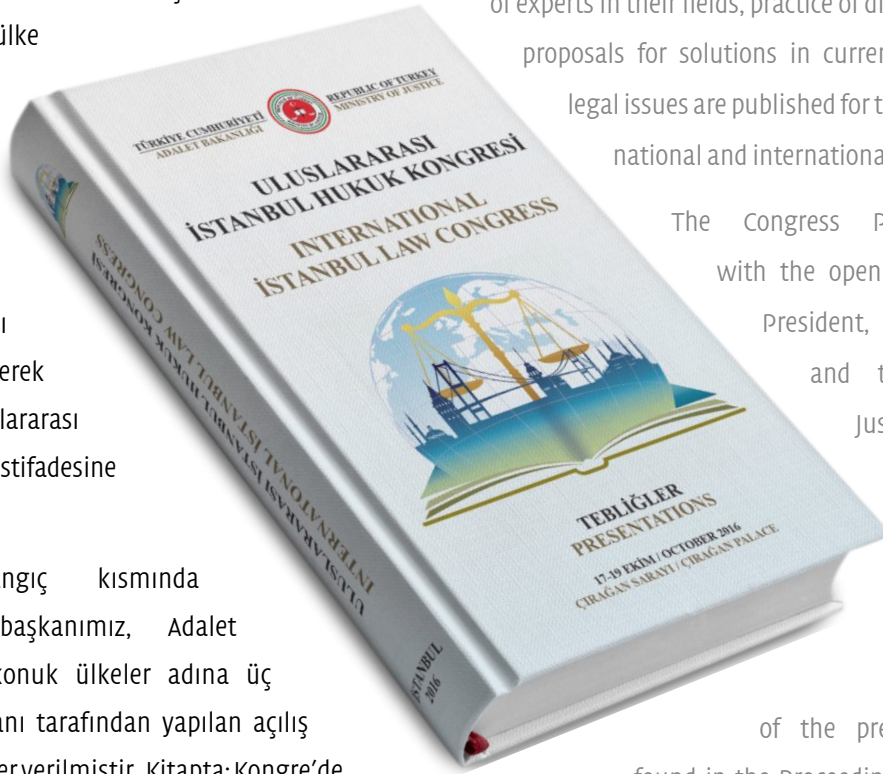
The presentations given at the "International Istanbul Law Congress" held in Çırağan Palace on 17-19 October 2016 under the auspices of the President of Turkey, Mr. Recep Tayyip Erdogan, have been published by the Ministry of Justice.

In doing so, ideas and statements reflecting the opinions of experts in their fields, practice of different countries and proposals for solutions in current and international legal issues are published for the joint benefit of the national and international community.

The Congress Proceedings begins with the opening speeches of Mr. President, Minister of Justice and three Ministers of Justice who delivered their speeches on behalf of guest countries. Turkish and English translations of the presentations can be found in the Proceedings. Furthermore, the

Proceedings have also published papers in the original language that they were presented. Thus, it is possible to access Turkish and English as well as Russian, Arabic or Hungarian texts of some of the presentations.

The final section of the Proceedings includes the agreements reached after the debates and evaluations at the Congress, as well as some photographs taken at the sessions and the social activities that took place outside the Congress, which ended with a family photograph.

Zehra Cansu ORHAN
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

İADE AMACIYLA GEÇİCİ TUTUKLAMA PROVISIONAL ARREST FOR EXTRADITION

Günümüz dünyasının karşı karşıya olduğu yaygın suç olgusu, her geçen gün devletlerarasında daha yoğun bir iş birliğini gerektirmektedir. Devletlerin milli sınırları veya kıtaları ayıran denizler gibi doğal engeller artık suçlarla mücadelede bir dereceye kadar anlam ifade etmektedir. Gerek suçların sınıraşan niteliği gerekse suçluların eskiye nazaran daha hızlı yer değiştirebilme imkânlarına sahip olması, suç ve suçlularla mücadelede uluslararası adli işbirliğine duyulan ihtiyacı daha fazla hissettirmektedir.

Adli işbirliğinde başarıya ulaşılması, devletlerin bu alanda sahip oldukları enstrümanları etkin bir şekilde kullanmasına bağlıdır. Özellikle adli işbirliği talepleri yerine getirilirken uygulanan önleyici tedbirler, etkinlik sorununun aşılmasında önemli bir vazifeyi ifa etmektedir. Bu bağlamda, devletlerin sıklıkla başvurduğu suçlu iadesi bakımından “geçici tutuklama” uygulaması son derece önemli bir müessese olarak karşımıza çıkmaktadır.

İadesi talep edilen kişinin bulunduğu ülkenin tespitinden sonraki aşamada, iade evrakının tercümesinin yapılması ve uygun kanallardan muhatap ülkeye iletilmesi belirli bir süreyi gerektirmektedir. Bu sürecin sebep olduğu zaman kaybı dolayısıyla kişinin yer değiştirmesi ve iade talebinin sonuçsuz kalması gibi olumsuz bir durumun ortaya çıkmaması için, suçluların iadesi konusunun düzenlendiği ikili veya çok taraflı milletlerarası anlaşmalarda, önleyici bir tedbir olarak iadesi talep edilen kişilerin geçici tutuklanmasına ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

Ülkemizin de tarafı bulunduğu suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi'nin (SİDAS) 16'ncı maddesine göre, kendisinden iade talep edilen devletin yetkili makamları iadesi talep edilen kişinin geçici olarak tutuklanmasına karar verebilirler. Düzenlemeye göre, geçici tutuklama

The widespread phenomenon of crime in today's world has made international cooperation ever more necessary. Natural obstacles, such as national borders or seas that separate continents are meaningful to a certain degree in the combating crime. There is a more urgent need for international criminal co-operation in combating crime and criminals due to both the transnational nature of crimes and criminals who now have the means to relocate at a faster pace.

Progress in judicial cooperation depends on the effective use of the instruments that States have in this field. Preventive measures taken when carrying out requests for judicial cooperation play a crucial role in overcoming issue of efficiency. In this respect, “provisional arrest” with the view to extradition, which States often refer to, constitutes a vital procedure.

It requires a certain period of time for the extradition document to be translated and transmitted to requested State through appropriate channels after the whereabouts of person whose extradition is sought is identified. Provisions as preventive measures have been laid down in bilateral and multilateral agreements on extradition for the provisional arrest of persons so that adverse circumstances that may arise from loss of time such as relocation of persons or an inconclusive extradition request are curtailed.

According to Article 16 of the European Convention on Extradition, to which Turkey is party to, the competent authorities of the requested Party may decide to provisionally arrest person whose extradition is sought. According to the regulation, in requests for provisional arrest, in addition to the conviction or warrant of arrest or

talebinde, SİDAS'ın 12'nci maddesinde sayılan mahkûmiyet veya yakalama kararının veya bunlara eş değer bir belgenin varlığına ilaveten, geçici tutuklama isteyen taraf iade talebinde bulunulacağı hususundaki niyetini de belirtecektir. Sözleşme'ye göre geçici tutuklama süresi 18 günden az 40 günden fazla olamaz. Sözleşme'de belirtilen süreler içerisinde iade talebinin tevdi edilmemesi halinde ise, geçici tutuklamaya son verilecektir.

Ülkemizin, suçlu iadesi konusunda yabancı devletlerle imzalamış olduğu ikili anlaşmalarda da geçici tutuklamaya ilişkin hükümler yer almaktadır. İkili anlaşmalardaki hükümler usul bakımından büyük oranda birbirleriyle benzerlik taşımakla birlikte, tutukluluk süresi bakımından farklılıklar gösterebilmektedirler. Örneğin ülkemiz ile Avustralya arasındaki ikili anlaşmada geçici tutukluluk süresi 45 gün ile sınırlıdır. Kırgızistan ile olan anlaşmaya göre ise geçici tutukluluk süresi 60 güne kadar uzayabilmektedir.

Ulusal mevzuatımızda suçluların iadesinde geçici tutuklama müessesesi ve şartları, 6706 sayılı "Cezaî Konularda Uluslararası Adli İş Birliği Kanunu"nun 14'üncü maddesinde düzenlenmiştir.

Düzenlemeye göre, iade talebine konu olabilecek bir suçun işlendiği konusunda kuvvetli şüphe bulunması hâlinde, Türkiye'nin taraf olduğu milletlerarası anlaşma hükümleri veya mütekabiliyet ilkesi çerçevesinde, ilgili devletin talebi üzerine kişinin geçici olarak tutuklanması mümkündür. Kuvvetli şüphenin temel dayanağını, yabancı makamlar tarafından iletilecek yakalama müzekkeresi oluşturmaktadır.

İlgili devletin talebinin bulunmadığı hallerde de, iade talebine konu olabilecek ve 5237 sayılı Türk Ceza

other order having the same effect stated in Article 12 of the European Convention on Extradition, the requesting party shall also specify the intention to submit a request for extradition later. As stated in the Convention, the duration of provisional arrest shall not be less than 18 days and no more than 40 days. The provisional arrest shall be terminated if a formal request for extradition is not submitted within the period specified in the Convention.

The bilateral agreements Turkey has signed with foreign states on extradition also includes provisions for provisional arrest. The provisions of bilateral agreements may differ in terms of duration of arrest, but may be similar in procedure. To illustrate, the duration of provisional arrest in the

agreement between Turkey and Australia is limited to 45 days, however, according to the agreement with Kyrgyzstan, this duration may be extended up to 60 days.

The procedures and terms in Turkish legislation for provisional arrest in extradition are regulated

in Article 14 of Law Nr. 6706 on International Judicial Cooperation in Criminal Matters.

According to the regulation, in the event of strong suspicion that an offence, which may be subject to the request for extradition, was committed, upon the request of the related State the person may be arrested provisionally, within the framework of the provisions of international agreements or the principle of reciprocity. The arrest warrant transmitted by foreign authorities constitutes the basis of strong suspicion.

Even where there is no formal request from the related State, in the event of strong suspicion that an offence, which requires the penalty of imprisonment where the minimum limit of imprisonment is no less than 3 years,

Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendi uyarınca alt sınırı 3 yıldan az olmayan hapis cezasını gerektiren bir suç işlediği yönünde kuvvetli şüphe bulunan kişi, ilgili devletin talebi aranmaksızın geçici olarak tutuklanabilir.

Kanunda, geçici tutuklama süresinin ilgili milletlerarası andlaşma hükümlerine göre belirleneceği düzenlenmiştir. İadeyi talep eden devletle, ülkemiz arasında herhangi bir milletlerarası andlaşma bulunmaması hâlinde, geçici tutuklama işlemlerinin mütekabiliyet ilkesi çerçevesinde yapılabilmesi mümkün kılınmıştır. Bu halde, mütekabiliyet ilkesi çerçevesinde kişinin, en fazla kırk gün geçici tutuklu kalabileceği Kanun'da hüküm altına alınmıştır.

Uygulamada, ülkemizde bulunduğu iddia edilen suçlulara ilişkin olarak kırmızı bülten veya difüzyon mesajları ile bu kişilere ilişkin yabancı devletlerin geçici tutuklama talepleri, Merkezî Makam sıfatıyla Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü tarafından incelenmektedir. Yapılan inceleme sonucunda, suçun işlendiğine ve suçun iadeye elverişli olduğuna ilişkin kanaat oluşursa, kişinin yakalanması ve adli makamlara sevki için İçişleri Bakanlığı ile koordinasyon halinde çalışmalar yürütülmektedir.

Kanundaki düzenleme uyarınca, geçici tutuklama amacıyla yakalanan kişi en geç yirmi dört saat içinde sulh ceza hâkimi önüne çıkarılır. Sulh ceza hâkimi geçici tutuklanması talep edilen kişiye, rızaya dayalı iade imkânı ile bunun hukukî sonuçları hakkında bilgi verdikten sonra talep hakkında karar verir. Geçici tutuklama yerine kişinin kaçmasına engel olacak şekilde Ceza Muhakemesi Kanununun 109 uncu maddesi uyarınca adlî kontrol kararı da verilebilir. Her iki tedbirle de kişinin kaçmasının önlenmesi amaçlandığından, adlî kontrol tedbirlerinin tercihi durumunda, 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 109'uncu maddesinde düzenlenen "yurt dışına çıkamamak" ve "hâkim tarafından belirlenen yerlere, belirtilen süreler içinde düzenli olarak başvurmak" tedbirleri önem taşımaktadır.

was committed, the person may be provisionally arrested, in accordance with subparagraph (a) of the third paragraph of Article 12 of the Turkish Criminal Law Nr. 5237.

According to Law Nr. 6706, the duration for provisional arrest shall be defined in pursuance of the provisions of the related international agreement. Where there is no agreement in place between Turkey and the requesting State, persons may be provisionally arrested within the framework of the principle of reciprocity. In this case, as secured by the Law, within the framework of the principle of reciprocity, the person may be provisionally arrested for a maximum of forty days.

In practice, red notice and diffusion messages concerning offenders alleged to be in Turkey and requests of foreign states for provisional arrest are examined by the Ministry of Justice Directorate General for International Law and Foreign Relations acting in the capacity of Central Authority. When, in consequence of the examination, it is decided that the offence was committed and is applicable for extradition, work shall be carried out with the Ministry of Interior for the arrest and refer the person before the legal authorities.

According to the regulation secured by the Law, person who is provisionally arrested shall appear before the criminal judge of peace within twenty four hours. The criminal judge of peace decides upon the request after informing the person about the simplified extradition and its legal consequences. A decision of judicial control may be made in a manner that prevents the offender from escaping instead of provisionary arrest in accordance with Article 109 of the Law on Criminal Procedure. As the purpose in both measures is to prevent the offender from escaping, measures such as "not going abroad" and "applying regularly, within the time-limits indicated, to places specified by judge", as secured by Article 109 of Law 5271 on Criminal Procedure, gain significance where judicial control is preferred.

FRANSA'DAN GELEN ÖĞRENCİ DERNEĞİ'NİN BAKANLIĞIMIZI ZİYARETİ

STUDENTS FROM FRANCE HOSTED IN THE MINISTRY

T.C. Başbakanlık Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı tarafından da desteklenen Evliya Çelebi Köprüleri Eğitim Projesi kapsamında Fransa - Anadolu Öğrenci Derneği'nin üyelerinden oluşan öğrenci grubu Ülkemize düzenledikleri bir gezi kapsamında 3 Kasım 2017 tarihinde Müsteşar Yardımcımız Musa Heybet tarafından kabul edilmiştir.

Sohbet ortamında gerçekleşen ziyaret sırasında Sayın Heybet tarafından konuk öğrencilere Bakanlığımız ve faaliyetleri hakkında bilgi verilmiştir. Ayrıca güncel konulara ilişkin karşılıklı değerlendirmeler paylaşılmıştır.

A group of students from France - Anatolia Students Association, who were on a discovery visit in Turkey

under the Evliya Çelebi Bridges Education Project sponsored by the Presidency for Turks Abroad and Related Communities were hosted in the Ministry on November 3, 2017.

Deputy Undersecretary, Mr. Musa Heybet

received the group and briefed them on the Ministry's function and duties and exchanged views on current affairs.

AZERBAJCAN BAŞSAVCILIĞI HEYETİNİN GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZÜ ZİYARETİ

AZERBAIJANI DELEGATION OF THE CHIEF PROSECUTORS OFFICE VISITS THE GENERAL DIRECTORATE

Genel Müdürümüz Sayın Dr. Harun Mert, 18 Aralık 2017 tarihinde Azerbaycan Cumhuriyeti Başsavcılığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürü Sayın Erkin Alikhanov ve beraberindeki heyeti kabul etmiştir.

Yapılan görüşmede, Ülkemiz ile Azerbaycan Cumhuriyeti arasındaki adli yardımlaşma konuları ele alınmış ve karşılıklı görüş alışverişinde bulunulmuştur.

Ziyaret esnasında Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdür Yardımcısı Ahmet Başaran, Daire Başkanı Mustafa Dünder ve Tetkik Hâkimleri Nursal Erdem ile Zehra Cansu Orhan hazır bulunmuşlardır.

General Director Mr. Dr. Harun Mert received Mr. Erkin Alikhanov, General Director for International Law and Foreign Relations of the Chief Prosecutor's Office of the Republic of Azerbaijan, and its accompanying delegation on December 18, 2017.

During the meeting, Mr. Dr Harun Mert and Mr. Erkin Alikhanov availed themselves the opportunity to address matters pertaining to judicial assistance between Azerbaijan and Turkey and to exchange mutual views.

Those who were also present at the meeting were Ahmet Başaran, Deputy Director General for International Law and Foreign Relations; Mustafa Dünder, Head of Department and Rapporteur Judge's Nursal Erdem and Zehra Cansu Orhan.

Kansu KARA
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

ÇOCUK KAÇIRMA DAVALARINDA ARABULUCUK MEDIATION IN CHILD ABDUCTION CASES

I. Genel Olarak Arabuluculuk

Arabuluculuk, aralarında davaya konu olmuş ve olabilecek bir uyuşmazlık olan kişilerin bu ihtilaflarını arabulucu eşliğinde karşılıklı olarak müzakere ederek çözüme kavuşturmaya çalıştıkları bir süreçtir.

Arabuluculuk 6325 Sayılı Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu'nda da; *“Sistematik teknikler uygulayarak, görüşmek ve müzakerelerde bulunmak amacıyla tarafları bir araya getiren, onların birbirlerini anlamalarını ve bu suretle çözümlerini kendilerinin üretmesini sağlamak için aralarında iletişim sürecinin kurulmasını gerçekleştiren, tarafların çözüm üretmediklerinin ortaya çıkması hâlinde çözüm önerisi de getirebilen, uzmanlık eğitimi almış olan tarafsız ve bağımsız bir üçüncü kişinin katılımıyla ve ihtiyarî olarak yürütülen uyuşmazlık çözüm yöntemi”* olarak tarif edilmiştir.

Arabuluculuk, aileler arasında meydana gelen uyuşmazlıkları çözmek noktasında, tarafların kişisel eğilim ve değerlerini de ön planda tutarak, müzakereyle ve barışçıl bir dille uygulandığından, birçok gelişmiş ülkenin hukuk sistemlerine de yerleştirilmiş durumdadır.

Ülkemizin de taraf olduğu 1980, 1996 ve 2007 tarihli Lahey Sözleşmelerinde taraf devletlere, sözkonusu uyuşmazlıklara dostane çözüm bulmaları konusunda destek sağlayan düzenlemeleri yapmak yükümlülüğü getirilmektedir. Bu doğrultuda hâlihazırda; arabuluculuk, başta ABD ve İngiltere olmak üzere Almanya, Fransa, İtalya, Avusturya, Hollanda, Danimarka, Polonya, Macaristan, Portekiz, Romanya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Litvanya gibi Avrupa Birliği ülkeleri ve Avustralya, Singapur, Hong Kong, Güney Kore gibi uzak doğu ülkelerinde sıklıkla uygulanmaktadır.

II. Hukukumuzda Çocuk Kaçırma Davaları Açısından Arabuluculuk

Arabuluculuk hukukumuzda 2012 yılında kabul edilen 6325 sayılı Arabuluculuk Kanunu ile girmekle birlikte, bu müesseseyi çocuk kaçırma davalarında hâlihazırda uygulanabilir kılan bir kanun hükmü maalesef bulunmamaktadır.

Uygulamada söz konusu boşluk kısmen de olsa Cumhuriyet Başsavcılıkları tarafından doldurulmaktadır. Bu da

1. Mediation: an Overview

Mediation, is an interactive process assisted by mediator in which the disputants, who have or may have a disagreement leading to a lawsuit, reach a mutually amicable resolution of disputes.

Law On Mediation in Civil Disputes no. 6325, describes mediation as;

“an arbitrary process in which an independent and impartial third person with specialized knowledge in the area being litigated brings together and assists, through the use of specialized communication and negotiation techniques, disputing parties in resolving their conflict through mutual understanding, or by offering a solution in instances where persons reach an impasse.”

As negotiation and amicable resolution lies at the core of mediation, which prioritizes the personal dispositions and values of disputing persons when resolving family disputes, it is firmly ensconced in the legal systems of developed countries.

1980, 1996 and 2007 Hague Convention's, to which Turkey is party to, imposes an obligation to contracting States to take all appropriate measures to secure the promotion of amicable resolution of the said disputes. Accordingly, mediation at present is enforced in European Union countries such as Germany, France, Italy, Austria, Holland, Denmark, Poland, Hungary, Portugal, Romania, the Czech Republic, Slovakia, Lithuania, and far east countries such as Australia, Singapore, Hong Kong, South Korea and in particular, USA and England.

II. Mediation with regard to Child Abduction Cases in Turkish Law

Mediation came into force after the Law on Mediation in Civil Disputes No. 6325 was passed in 2012, but regrettably, there is no provision that makes it currently applicable to child abduction cases.

The lack, in the said implementation, is fulfilled by the Office of the Chief Public Prosecutor. This is largely realized through the statement taken by the Public Prosecutor,

çoğunlukla ülkemizden mutlak mesken ülkesine iadesi istenilen çocuklar hakkında, Cumhuriyet Savcısı tarafından ifade alınırken, çocuğu ülkemize getiren tarafa, gönüllü olarak çocuğu talepte bulunan ülkeye iade etmek isteyip istemediği sorulmak suretiyle gerçekleştirilmektedir.

6325 sayılı Kanun'un "Amaç ve Kapsam" başlıklı 1 inci maddesinin ikinci fıkrasında "Bu Kanun, yabancılık unsuru taşıyanlar da dahil olmak üzere, ancak tarafların üzerinde serbestçe tasarruf edebilecekleri iş veya işlemlerden doğan özel hukuk uyuşmazlıklarının çözümlenmesinde uygulanır. Şu kadar ki, aile içi şiddet iddiasını içeren uyuşmazlıklar arabuluculuğa elverişli değildir." hükmüne yer verilmiştir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'na da 07/06/2012 tarihinde değişiklik yapılarak arabuluculukla ilgili hüküm eklenmiştir. Buna göre; uyuşmazlık konularının tespitinden sonra hâkim, tarafları sulha veya arabuluculuğa teşvik eder; bu konuda sonuç alınacağı kanaatine varırsa, bir defaya mahsus olmak üzere yeni bir duruşma günü tayin eder.

Yine Türk Medeni Kanunu, birçok Avrupa ülkesinin aksine, boşanma halinde müşterek velayeti kabul etmemekte ve velayetin taraflardan sadece birisine verilmesini düzenlemektedir. Hukukumuz açısından velayet ve kişisel ilişki kurma hakkı kamu düzenine ilişkin olup, hakim tarafından kendiliğinden göz önüne alınmaktadır. Dolayısıyla, iç hukukumuzda velayet ve şahsi ilişkiye ilişkin davalarda arabuluculuğa başvurulması mümkün görünmemektedir.

III. 1980 tarihli Sözleşme Bakımından Arabuluculuğun Uygulanması

Ekonomik, kültürel ve teknolojik gelişmeler nedeniyle, 1970'li yılların sonlarına doğru, uluslararası çocuk kaçırma olaylarında büyük artış olmuştur. Küreselleşmenin ve uluslararası yaşam tarzının hızlı artışıyla sınır ötesi aile uyuşmazlıklarının sayısı da artmıştır. İhtilafların hızlı ve barışçıl bir yöntemle çözülmesi gerekliliği, meselenin çocuğun yararına ve onun temel haklarına uygun olarak etkili bir şekilde çözümlenebilmesi için uluslararası düzeyde müşterek mekanizmaların oluşturulması ihtiyacını gündeme getirmiştir.

in reference to the return of children to their country of habitual residence, whether concerned persons who brought the child to our country are willing to return child to the requesting country.

In the "Purpose and Scope" section of the second paragraph of Article 10 of Law no. 6325 it is stated that, "This Law shall only apply to the resolution of civil disputes; arising from matters and proceedings; including those containing elements of alienage, by voluntary action of the parties. The disputes bearing allegations of domestic violence shall in so far be inconvenient."

The Code of Civil Procedure No. 6100 was amended on 07/06/2012 by adding a provision on mediation. Accordingly, once matters of dispute are confirmed, the judge encourages each party to conciliation or mediation; should the judge conclude that a conclusion may be reached, another day will be set for the trial for one time only."

The Turkish Civil Code, contrary to many European Countries, does not recognize joint custody and stipulates that custody is entrusted to one of the spouses in the case of divorce. In regard to Turkish Law, as rights of custody and access to the child pertains to public order, it is spontaneously taken into consideration by the judge. Hence, seeking mediation in matters relating to custody and right to establish personal relation is not fruitful as regard Turkish Domestic Law.

III. The Use of Mediation in the Context of the 1980 Convention

At the end of the 1970's, due to economic, cultural and technological advancements there was a substantial rise in the child abduction cases. With globalization and the increase in international life styles, there has also been a surge in cross-border family disputes. The need for speedy and amicable resolution of disputes has brought forth the need to generate mutual mechanisms at an international level in order to appropriately and favorably address the issue with regard to the welfare and the fundamental rights of the child.

Bu ihtiyacı gidermeye yönelik olarak hazırlanan 1980 tarihli Lahey Sözleşmesinin 7. maddesi 2. fıkrası (c) bendi uyarınca, Merkezi Makamlar taraflara, uyuşmazlığa dostane çözüm bulmaları konusunda destek sağlar. Sözleşme, çocuğun mutad ikametgâhına iadesini ya da taraflarla şahsi ilişkisinin düzenlenmesine ilişkin hükümler getirmekte olup, velayete ilişkin her hangi bir hüküm içermemektedir. Bu nedenle de kural olarak; iade talebi velayete ilişkin bir husus olmadığından arabuluculuk uygulamasına konu olabilecektir. Bunun için alanında uzman, yabancı dile hâkim ve gerekli tecrübeye sahip arabuluculara ihtiyaç vardır.

Şahsi ilişki tesisi kamu düzenine ilişkin olduğundan bu konunun arabuluculuk uygulamasına açık hale getirilmesi için yasal düzenleme yapılması gerekmektedir. Arabuluculuk Kanununun 3. maddesine göre arabuluculukta ihtiyarilik unsuru benimsenmiş olup çocuk iadesi taleplerinde arabuluculuğa başvuru zorunluluğu yoktur.

IV. Ülke Uygulamaları

Genel olarak bakıldığında çocuk kaçırma davalarında ülkelere göre değişen üç önemli uygulama şekli göze çarpmaktadır. Bunlar; yoğunlaştırılmış yargı yetkisi, arabulucuk ve arabuluculuk giderleri ile adli yardım konularındadır.

Özellikle vurgulanması gereken hususlardan birisi; Sözleşmeye taraf ülkelerde bu Sözleşmenin uygulandığı davalara yoğunlaştırılmış yargı yetkisini haiz özel mahkemeler tarafından bakılmasının sağlanmış olmasıdır. Bu mahkemeler uzmanlık mahkemeleri olarak görev ifa etmektedir. Buna örnek verilecek olursa; Almanya'da yaklaşık 600 adet aile mahkemesi bulunmaktadır. Ancak bunlardan sadece 22 tanesi özel olarak çocuk kaçırma davalarında yetkilendirilmiştir. Yaklaşık 3,5 milyon nüfuslu Berlin'de bu davalara bakan tek bir mahkeme olup yalnızca 2 hâkim tarafından bu davalar yürütülmektedir. Çek Cumhuriyeti'nde Brno Belediye Mahkemesi bu hususta tek yetkili mahkemedir. Yine Hollanda'da çocuk kaçırma davaları, Lahey'de bulunan ve 15 kadar hakimden müteşekkil özel yetkili bir bölge mahkemesinde görülmektedir.

Butarzyoğunlaştırılmış yargı yetkisine sahip mahkemelerin Ülkemizde uygulanmasının, uzmanlaşmayı ve kararlar arasındaki yeknesaklığı güçlendireceği ve sözleşmenin uygulanması noktasında verilebilecek eğitimleri de daha verimli hale getireceği muhakkaktır.

Üzerinde durulması gereken diğer bir husus; üye devletlerin arabuluculuk kurumuna verdikleri önem ve bu doğrultuda mevzuatlarında düzenleme yapmaları ve fiilen bunu uygulamalarıdır.

In accordance with the provisions of subparagraph (c) of the second paragraph of Article 7 of the Hague Convention that intends to fulfill this need, Central Authorities provide support to parties to reach an amicable resolution of disputes. The Convention provides provisions to secure the voluntary return of the child or to bring about an amicable resolution of the issues, but does not include a provision with respect to custody. In principle, since the request for return of child is not a matter of custody, it can be referred to the practice of mediation. Accordingly, mediators with specialized knowledge in their area, with a good command of foreign language and necessary experience are needed.

As establishing personal relation pertains to public order, legal regulations should be made to ensure that this matter is accessible to mediation. According to Article 3 of the Law on Mediation, mediation is a voluntary process, thereby seeking mediation in orders for return of child is not mandatory.

IV. Regional Procedures

Generally speaking, three distinctive modes of application loom large in child abduction cases, depending on the State in question. These are; concentrated jurisdiction, mediation and mediator expenses and legal aid.

The following should be emphasized; in Contracting States it is ensured that special courts vested with concentrated jurisdiction examine cases in which the convention is applied. These courts fulfill their practices as specialized courts. To give an example, among the approximately 600 German family courts, only 22 have jurisdiction to hear child abduction cases. Berlin, with its estimated population of 3,5 million, has one court and 2 judges who carry out these cases. The Municipal Court in Brno in the Czech Republic is the sole competent authority in such cases. Child abduction cases in Holland are tried at a special District Court in the Hague comprised of approximately 15 judges.

The implementation of courts with concentrated jurisdiction will undoubtedly foster specialization and dispense contradictions and harness prospective training in the implementation of the convention in Turkey.

Another issue that demands attention is the significance ascribed to mediation by Contracting States and the legislative regulations and implementation that must be made accordingly.

Gerek Almanya, gerekse Hollanda uygulamalarında Türkiye'den giden talepler hakkında öncelikle arabuluculuk ve adli yardım müessesine ilişkin bilgilendirme yapılmaktadır. Bizde olduğu gibi bu ülkelerde de arabuluculuk ihtiyari bir uygulamadır. Hollanda merkezi makamı bünyesinde arabuluculuk ofisi oluşturulmuştur. Almanya'da ise kamuya yararlı derneklerle yakın işbirliği yapılmakta ve arabuluculuğun fayda ve getirileri konularında bilgilendirme yapılmaktadır. Her iki ülkede de arabuluculuk hizmeti ücretli olup, Hollanda'da bu hizmet için adli yardım talebinde bulunulabilirken, Almanya'da arabuluculuk faaliyeti için adli yardım kabul edilmemektedir.

Alman ulusal hukukuna göre, katılımcıların ve arabulucuların seyahat ve barınma giderleri dahil olmak üzere arabuluculuk işlemleri masrafları taraflarca karşılanmaktadır. Adli yardım bu türden arabuluculuğun masraflarını karşılamayıp ancak mahkeme giderlerini karşılamaktadır.

Hollanda'da çocuk iade davalarında zorunlu avukatlık sistemi olup adli yardım başvurusu başvurusunun avukatı tarafından Adli yardım bürosuna yapılabilir.

Çek Cumhuriyeti'nde arabuluculuk hizmeti tek merkezden alanında uzman avukat ve psikologlardan oluşan ve 5 ayrı dilde hizmet veren arabulucular tarafından yerine getirilmektedir. Bu ekip yine skype ve benzeri internet ulaşımlarıyla da hizmet vermekte olup söz konusu hizmetin ücretsiz olduğu bilinmektedir.

VI. Sonuç

Yargının iş yükünü azaltmak açısından, hukukumuza yeni giren ve uygulaması çok yaygın olmayan arabuluculuğun çocuk kaçırma davalarında etkin bir şekilde uygulanması büyük önem arz etmektedir. Diğer yandan çocukların ve ailelerin dava sürecinde yıpranmalarının engellenmesi açısından, 1980 tarihli Lahey Sözleşmesi'nden doğan taleplerde öncelikle dostane bir çözüme ulaşılmaya çalışılması ve davanın başından sonuna kadar bu hususun göz önünde bulundurulması, arabuluculuk uygulamasına önem verildiğini ve uygulamasının geliştirilmeye çalışıldığını göstermektedir.

Bu doğrultuda mevzuatımızda yapılması gereken değişikliklere ilişkin çalışmalara hız verilmesi ve arabuluculuğun etkin hale getirilmeye çalışıldığı diğer alanlarla uyumluluğun sağlanması yerinde olacaktır.

For implementations of both Germany and Holland, an initial exchange of information regarding mediation and judicial assistance is made for requests from Turkey.

As is the case in Turkey, mediation is voluntary process in these States. A mediation institute was established within the body of the Central Authority in Holland. As for Germany, friendly cooperation is established with public benefit organizations and information on the utility and advantages of mediation is exchanged. In both countries, mediation is a service that is charged.

In Holland legal aid may be requested for mediation services, whereas in Germany it is rejected.

According to the German Law, the cost of the mediation process, including the travel and housing expenses of participants and mediators, are covered by the parties involved. Legal aid only covers the incurred court expenses and not the cost of mediation.

In Holland, in cases regarding the return of child, there is a legal representation system and an application for legal aid can be made through the attorney of the applicant to the Bureau of legal aid.

In the Czech Republic, mediation services are carried out by a central authority by specialist attorneys and psychologists and mediators who offer their services in 5 different languages. This team offers their services free of charge through skype and other web-based applications.

VI. Conclusion

Efficient application of mediation, which has entered Turkish Law as a brand new concept with relatively limited application, is of utmost importance in child abduction cases so as to lighten judiciary's workload. On the other hand, with regard to preventing the wearing down of children and their families during the cases, with requests relating to 1980 Hague Convention priority is given to an amicable resolution of disputes and taking it into consideration throughout the case, and that the application of mediation is highly valued and that it is being perfected.

In this respect, it is apt to expedite the required legislative amendments and to ensure compatibility with other areas where mediation is to be made effective.

Mehmed YERLİKAYA
Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

PROJE, PROTOKOL VE SÖZLEŞMELER BÜROSU

BUREAU OF PROJECTS, PROTOCOLS AND AGREEMENTS

Genel Müdürlüğümüzün görev alanı bağlamında temel hedeflerinden birisi; uluslararası adli yardımlaşmada etkinliğin sağlanması ve diğer ülkelerle adli yardımlaşma ilişkilerinin geliştirilmesidir. Uluslararası adli yardımlaşmanın en yaygın dayanağını uluslararası sözleşmeler oluşturmaktadır.

Ülkemiz, Bakanlığımızın göre alanını ilgilendiren pek çok uluslararası sözleşmeye taraftır. Bu çerçevede Avrupa Konseyi, Birleşmiş Milletler, Lahey, Ahval-i Şahsiye, İLO, OECD gibi birçok uluslararası kuruluşun hazırlamış oldukları sözleşmeler vardır. Bu sözleşmelerle düzenlenmiş olup Bakanlığımızın görev alanına giren konular “Proje, Protokol ve Sözleşmeler Bürosu” üzerinden takip edilerek, bunlara ilişkin iş ve işlemler yerine getirilmektedir. Diğer yandan henüz taraf olunmamış çok taraflı sözleşmeler ile imzalanması planlanan ikili sözleşme, protokol, ortak açıklama, mutabakat zaptı ile işbirliği protokolleri gibi belgelerin hazırlık çalışmaları da Büro çalışmaları kapsamında yerine getirilmektedir. Büro tüm bu metinlerin muhafazası ve arşiv hizmetlerini de yerine getirmektedir.

Büro’nun diğer bir görevi de protokol hizmetlerine ilişkindir. Bu çerçevede, Bakanlığımız üst düzey yöneticilerine resmi ziyarette bulunmak veya onlarla çalışma toplantısı yapmak için gelen yabancı görevlilerin ve konuk Adalet Bakanlarının ülkemizde yapacağı temaslara ilişkin organizasyon ve protokol hizmetleri Büro’nun faaliyet alanında bulunmaktadır. Yine Genel Müdürlüğümüzün yürüttüğü veya katkı sağladığı projelere ilişkin işler de Büro tarafından yerine getirilmektedir.

One of the primary objectives of the General Directorate is to ensure an effective international cooperation in the field of judicial assistance. The most common basis of international judicial assistance is international agreements.

Turkey is party to several international agreements that are of concern to the duties of the Ministry. Within this framework are the agreements concluded by many international organizations such as the Council of Europe, United Nations, the Hague, International Commission on Civil Status, ILO, OECD. The subject matters which are referred to in those agreements and which concern the Ministry are studied and paperwork in this regard are done by the “Bureau of Projects, Protocols and Agreements”. The Bureau is also responsible in doing preparatory works for both the multilateral conventions to which Turkey is not yet a party and those bilateral agreements, protocols, joint declaration, memorandum of understanding and cooperation protocols which are in the process of signing. The Bureau also serves as archives department and is charged with safeguarding of the documents.

It also is the duty of the Bureau to serve as protocol department of the Ministry. It covers such organizational and protocol services as welcoming visiting Foreign Justice Ministers and high-level delegates who pay an official visit to the Ministry or who are expected to attend a meeting. Depending on the situation, the Bureau may either offer its contribution to the projects or conclude them all by itself.

Büro'nun hizmet verdiği son konu, yurtdışında görev yapan Adalet Müşavirlerimizle ilgilidir. Çok sayıda vatandaşımızın yaşıyor olmasının doğal sonucu olarak başta Avrupa'daki bazı ülkeler olmak üzere Ülkemizin farklı ülkelerle yoğun adli ilişkileri bulunmaktadır. Bu durum, söz konusu ilişkilerin daha iyi yürütülmesi ve ortaya çıkan sorunların çözülebilmesi için Ülkemizi yurtdışı adli müşavirlik müessesesi kurmak konusunda yönlendirmiştir. Bu çerçevede Bakanlığımız ile Dışişleri Bakanlığı arasında, 12 Nisan 2012 tarihinde, bazı dış temsilciliklerimizde hakim görevlendirilmesi konusunda İşbirliği Protokolü imzalanmış ve bu kapsamda belirlenen dış temsilciliklerimizde yurtdışı adalet müşavirlerimiz görevlendirilmiştir. İşte söz konusu Adalet Müşavirliklerimiz ile Bakanlığımız arasındaki iletişimin sağlanması, iş ve işlemlerin yerine getirilmesi Büro'nun çalışma konuları arasındadır.

The Bureau also serves as a liaison office between the Ministry and Legal counselors abroad. Since there are a large number of Turkish citizens living abroad, Turkey has intensive judicial relations between other countries, particularly those situated in Europe. For that reason, Turkey established offices for legal counselors in some Turkish diplomatic missions in order to enhance bilateral relations and to solve problems arising in the field. Within this framework, a Protocol on Cooperation was signed between this Ministry and the Ministry of Foreign Affairs on April 12, 2012, in order to appoint judges as legal counselors to diplomatic missions of Turkey. As it has already been pointed out above, the Bureau serves as a liaison office between the Ministry and the Office of Legal Counselor and is responsible for carrying out the workload.

Büro çalışmaları 6 Memur, 1 Şefve 1 Şube Müdürü ile yerine getirilmektedir.

In the Bureau are currently employed 6 Office Clerks, 1 Office Chief and 1 Head of Section.

UHDİGM'DEN

FROM THE DIRECTORATE GENERAL
FOR INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS (UHDİGM)

YÖNETİCİ OLARAK GÖREVLENDİRİLENLER

Daire Başkanı Abdullah MURAT
Genel Müdür Yardımcısı olarak,

Tetkik Hâkimi Dr. Gökçen TÜRKER
Daire Başkanı olarak,

Tetkik Hâkimi Mustafa DÜNDAR
Daire Başkanı olarak,

Tetkik Hâkimi İsak TUNCAY
Daire Başkanı olarak,

Tetkik Hâkimi Gökhan ERDOĞAN
Daire Başkanı olarak atanmışlardır.

Arkadaşlarımıza yeni görevlerinde başarılar diliyoruz.

YENİ GÖREVE BAŞLAYANLAR

Tetkik Hâkimi Mehmet Soner ÖZOĞLU

Tetkik Hâkimi Nuray KOVANCI

Tetkik Hâkimi Bera TOSUN

Zabıt Katibi Muzaffer Kazım DEMİRLenk
Genel Müdürlüğümüzde göreve başlamışlardır.

Arkadaşlarımıza hoş geldiniz der, yeni görevlerinde
başarılar dileriz.

EMEKLİYE AYRILANLAR ve İSTİFA EDENLER

Memur Cengiz ÖNDER ve Memur Aynur DİNÇ
emekliye ayrılmıştır.

Mütercim Tülay BAŞ, Mütercim Gönenç İNAL ve
Memur Figen Fitnat SEÇKİN istifa etmişlerdir.

Kendilerine hayırlı olsun diyor, mutlu günler diliyoruz.

ADMINISTRATIVE POSTINGS

Head of Department Abdullah MURAT has been promoted
to the post of Deputy Director General,

Judge Rapporteur Dr. Gökçen TÜRKER has been promoted
to the post of Head of Department,

Judge Rapporteur Mustafa DÜNDAR has been promoted to
the post of Head of Department,

Judge Rapporteur İsak TUNCAY has been promoted to the
post of Head of Department,

Judge Rapporteur Gökhan ERDOĞAN has been promoted
to the post of Head of Department

We wish them success in their new posts.

THOSE WHO RECENTLY JOINED THE MINISTRY

Judge Rapporteur Mehmet Soner ÖZOĞLU,

Judge Rapporteur Nuray KOVANCI,

Judge Rapporteur Bera TOSUN,

and Court Clerk Muzaffer Kazım DEMİRLenk have been
appointed to the General Directorate.

We take this opportunity to welcome them and wish them
success in their new posts.

RETIRED AND RESIGNED PERSONNEL

Public servants Cengiz ÖNDER and Aynur DİNÇ
have retired,

Translators Tülay BAŞ and Gönenç İNAL and
public servant Figen Fitnat SEÇKİN have resigned,

We congratulate them and wish them happiness.

UHDİGM'DEN

FROM THE DIRECTORATE GENERAL
FOR INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS (UHDIGM)

BAŞKA GÖREVE ATANANLAR

Genel Müdür Yardımcısı Faris KARAK Washington
Adalet Müşaviri olarak,

Daire Başkanı Murat DEMİRELLİ
Ankara Bölge Adliye Mahkemesi Üyesi olarak,

Tetkik Hâkimi Murat ATAN
Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü
İş Yurtları Kurumu Daire Başkanı olarak,

Tetkik Hâkimi Hüseyin GÖKTEPE
Yargıtay Tetkik Hâkimi olarak atanmışlardır.

Uzman Yardımcısı Zeynep Fulya DAŞKIN
TBMM'deki görevine,

Veri Hazırlama Kontrol İşletmeni Fatma Albayrak USTA
Çarşamba Adliyesindeki görevine,

Memur Buket ALKAN
Kuşadası Adliyesindeki görevine atanmışlardır.

Arkadaşlarımıza yeni görevlerinde başarılar diliyoruz.

NİKAH - DÜĞÜN

Gelen Evrak Bürosunda görev yapan Ayşegül Kübra AKGÜL,
M. Fatih METİN ile 08.10.2017 tarihinde evlenmiştir.

Kendilerine ömür boyu mutluluklar dileriz.

DOĞUM

Tetkik Hâkimi Mehmed YERLİKAYA'nın
28.11.2017 tarihinde kızı dünyaya gelmiştir.

Sağlıklı ve güzel bir hayat diliyoruz.

ASSIGNED TO OTHER POSITIONS

Deputy Director General Faris KARAK has been appointed to the
post of Legal Advisor to the Turkish Embassy in Washington,

Head of Department Murat DEMİRELLİ has been appointed as
judge to the Regional Court of Appeal of Ankara,

Judge Rapporteur Murat ATAN has been appointed to the post of
Head of Workshops Department in the Directorate General for
Prisons and Detention Houses,

Judge Rapporteur Hüseyin GÖKTEPE has been appointed as
Judge Rapporteur in the Court of Cassation,

Assistant Expert Zeynep Fulya DAŞKIN has been appointed to
post in Grand National Assembly of Turkey,

Data Processing Operator Fatma Albayrak USTA has been
appointed to post in Court House in Çarşamba,

Public servant Buket ALKAN has been appointed to post in
Court House in Kuşadası.

We wish them success in their new posts.

WEDDING

Ayşegül Kübra AKGÜL, assigned at the Bureau for Received
Documents and M. Fatih METİN got married on 08.10.2017.

We wish them a lifetime of happiness.

NEWBORN

Judge Rapporteur Mehmed YERLİKAYA
had a daughter on 28.11.2017.

We wish him and his newborn many years of
good health and happiness.

ULUSLARARASI HUKUK VE DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

GENERAL DIRECTORATE FOR INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS

Adalet Bakanlığı Ek Binası
Namık Kemal Mah. Milli Müdafa Caddesi No:22
Kızılay - Çankaya / ANKARA

www.uhdigm.adalet.gov.tr

Twitter @uhdigm_tr @uhdigm_en

Baskı: Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu Matbaası
Adres: İstanbul Yolu 13.km Şaşmaz Hava Müzesi Karşısı Şaşmaz / ANKARA
Tel: 0.312 278 76 10 - Fax: 0.312 278 25 68 - Mail: ancematbaa@gmail.com